

ଧର୍ତ୍ତ୍ରୀ

ଗାଁ ଦୀପ ପାଇଁ ନାଁ

କେବଳ ଦୀପାବଳିର ମୂଖ୍ୟ
ଆକର୍ଷଣ ନୁହେଁ ଯେଜୌଣେଥି ପୂଜାରେ
ପ୍ରଥମେ ଖୋଜାପଡ଼େ ଦୀପ । ଦୀପର
ଏହି ଆବଶ୍ୟକତା ସୃଷ୍ଟି କରିଛି ଦୀପ
କାରିଗରଙ୍ଗୁ । ଆଉ ଦୀପ କାରିଗରଙ୍ଗ
ପାଇଁ ପ୍ରସିଦ୍ଧିଲାଭ କରିଛି ସେମାନଙ୍କ
ଗାଁ । ଦୀପ ପାଇଁ ପରିଚି ପାଇଥୁବା ଗାଁ
ସମ୍ପର୍କରେ ସଥର ପ୍ରକଳ୍ପ...

୩
ପ୍ରକଳ୍ପ ପ୍ରସଙ୍ଗ

ଦୀପ ପାଇଁ ନାଁ

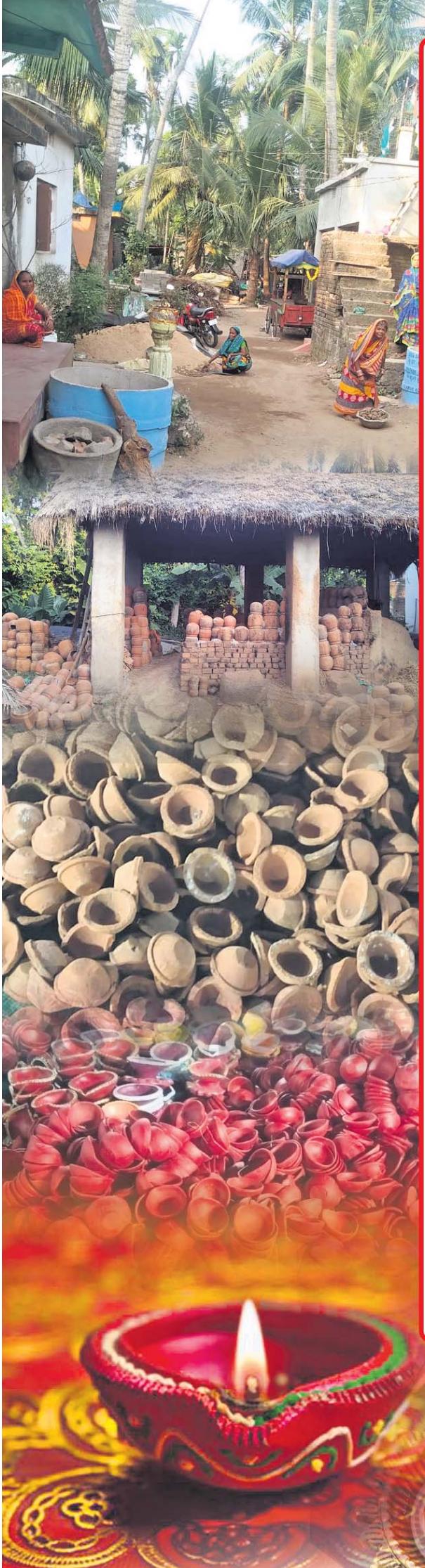
ପ୍ରତ୍ୟେକ ପୂଜାରେ ଖୋଜାପଡ଼େ ଦୀପ । କାରଣ ଧାର୍ମିକ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ ଶୁଭ ବୋଲି ଧରାଯାଏ । ସେଥିପାଇଁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଶୁଭକାର୍ଯ୍ୟ ଆରମ୍ଭରେ ଆଉ ଦେବଦେବୀଙ୍କ ନିକଟରେ ଦୀପ ପ୍ରକ୍ଳଦନ କରି ପୂଜା କରାଯାଏ । ଦୀପ ପରିବେଶକୁ ଆଲୋକିତ କରିବା ସହ ବାଯୁମଣ୍ଡଳକୁ ଦ୍ଵିତୀୟ କରିଥାଏ । ଦୀପର ଏହି ଆବଶ୍ୟକତା ଅନେକ ଦୀପ କାରିଗରଙ୍କ ରୋଜଗାରର ମାଧ୍ୟମ ହୋଇଛି । ଓଡ଼ିଶାର କୋଣା ଅନୁକୋଣରେ ଅନେକ ଦୀପ କାରିଗର ଥୁବାବେଳେ କିଛି ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ଗାଁ ରହିଛି ଯେଉଁଠି ଅଧ୍ୟକାଂଶ ଲୋକ ଦୀପ ତିଆରି କରି ଜିବାକା ନିର୍ବାହ କରୁଛନ୍ତି । ଲୋକ ମୁଖରେ ଏହି ଗାଁ ଦୀପ କାରିଗରଙ୍କ ଗାଁ ଭାବେ ମଧ୍ୟ ଦେଖି ଜଣାଶୁଣା । କେନ୍ଦ୍ରିୟର ଦ୍ୱାରା ଦୀପ ତିଆରି ଗାଁ: ଏମିତି ଗାଁ ରହିଛି କେନ୍ଦ୍ରିୟର ଜିଲ୍ଲାରେ । ଟେରାକୋଟା ଗ୍ରାମ ବା ଦୀପର ଗାଁ ଭାବରେ ଘଟଗାଁ କୁକୁର ବାଟହରିଚନ୍ଦନପୂର (ବଳଭଦ୍ରପୂର) ବେଶ୍ଜଣାଶୁଣା । ଏଠାକାର ଟେରାକୋଟା କାରିଗରମାନେ କାଳୀ ପୂଜା ଆସିଲେ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ଦୀପ ପ୍ରମୁଖିରେ ବ୍ୟାୟ ଥାନ୍ତି । ପରିବାରର ସମୟ ସଦୟା ଏହି କାମରେ ଲାଗିପଡ଼ନ୍ତି । ଏଠାରୁ ବାହାର ବ୍ୟବସାୟମାନେ ଏହି ଦୀପ କିଣି ନେଇ ବିକ୍ରି କରୁଥିବା ବେଳେ ଏଠାକୁ ଆସୁଥିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତକମାନେ ମଧ୍ୟ ରଙ୍ଗିନ ଦୀପ କିଣିନେଇଥାନ୍ତି । ବର୍ଷ ତମାମ ଏଠାରେ ଦୀପ ପ୍ରମୁଖ ହୋଇଥାଏ । କାରଣ ମା' ତାରିଖ ପାଠକୁ ଆସୁଥିବା ଭକ୍ତମାନେ ପୂଜାକର୍ତ୍ତା କରିବା ପାଇଁମା'ଙ୍କ ପ୍ରିୟ ମାତିଯୋତା ସହିତ ଦୀପ କିଣିଥାନ୍ତି । ସେହିପରି ଏଠାରେ ଟେଚ୍ରେ ଓ ଦେଖାଣ ମାସରେ ଶାଳପୂରୀ, ଗ୍ରାମଦେଖ ପୂଜା, ପାତ୍ରୁଆ ଯାତ୍ରା, ଉତ୍ତାପର୍ବ, ଚଇତି ପର୍ବା ଅତି ଉତ୍ସବରେ ମାଟି ଯୋଡ଼ା ଓ ଦୀପ ପୂଜାରେ ଲାଗିଥାଏ । ପୂଜା ପାଇଁ ସାଧାରଣ ଦୀପ ବ୍ୟବହାର ହୋଇଥିବାବେଳେ ରଙ୍ଗବେଳେ ଦୀପ ସାଜିଷା ପାଇଁ ବ୍ୟବହାର ହୋଇଥାଏ । ଏବେଳୁ ଆକର୍ଷଣୀୟ ରଙ୍ଗବେଳେ ଟେରାକୋଟା ଦୀପର ଚାହିଁଦା ଅଧିକ । ଏହାକୁ ଲୋକମାନେ ବର୍ଷ ତମାମ ସାଇତି ରଖିଥାନ୍ତି ।

ମାଟ୍ରିକୁ ଚକଟି ସେଥିରୁ ଚକ ବୁଲାଇ ବା ଛାଞ୍ଚ ବ୍ୟବହାର କରି ଦୀପ ପ୍ରମୁଖ କରାଯାଇଥାଏ । ଅନେକେ ହାତରେ ମଧ୍ୟ ଦୀପ ତିଆରି କରିଥାନ୍ତି । ଏହାକୁ ଶୁଖୋଇ ଭାଟିରେ ପୋଡ଼ାଯାଇଥାଏ । ଏହା ପରେ ଏହାକୁ ବିଭିନ୍ନ ରଙ୍ଗରେ ରଙ୍ଗାଇ ଆକର୍ଷଣୀୟ କରାଯାଇଥାଏ । ଆଜିକାଳି ଗୋଟିକିଆ ଦୀପ ବ୍ୟତାତ ଦୁଇରୁ ୪/୭ ଦୀପ ଲାଗିଥିବା ଶ୍ରୀଶଦୀପ ଓ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ତିଜାନ୍ତର ଦୀପର ଚାହିଁଦା ବେଶି ବୋଲି କୁହନ୍ତି ଚିକରପତା ଗ୍ରାମର ଯୁବ କାରିଗର ନିଶ୍ଚିକାନ୍ତ ବେହେରା । ସେହିପରି ହଳଧରପୂର ଗ୍ରାମର ବରିଷ୍ଠ କାରିଗର ସୁଦର୍ଶନ ରଣ କୁହନ୍ତି, 'ଜିଲ୍ଲାର ଘଟଗାଁ କୁକୁର ବାଟହରିଚନ୍ଦନପୂର, ହଳଧରପୂର, ଟିକରପତା, ପାଟଶା କୁକର ମଲିପତି, ଝୁମୁରା କୁକୁତ୍ତିହା, ଆନନ୍ଦପୂର କୁକ ଫକୀରପୂର, ସଦର କୁକର ମେଲୁଜା ଆଦି ଅନେକ ଗ୍ରାମରେ ଶତାଧିକ ପରିବାର ଟେରାକୋଟା କାମ କରି ବଞ୍ଚିଥିବା ବେଳେ ଦୀପାବଳି ସମୟରେ ମାଟିଦୀପ ସାଜକୁ ରଙ୍ଗବେଳେ ଟେରାକୋଟା ଦୀପ ବିକି ଭଲ ରୋଜଗାର କରିପାରୁଛନ୍ତି । ଏହି କାମ କରୁଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ବଜର ଅଭାବରୁ ବିକ୍ରିବଟା ହୋଇ ପାରୁନାହିଁ । କେବଳ ଦୀପାବଳି ସମୟରେ ମାଟି ଦୀପ ବିକି କରି ଭଲ ଦୁଇ ପଇସା ରୋଜଗାର

କରୁଛନ୍ତି ବୋଲି କୁହନ୍ତି ବାଟହରିଚନ୍ଦନପୂର ଗ୍ରାମର ୩୭ ବର୍ଷ ଧରି ଟେରାକୋଟା କାମ କରିଆସୁଥିବା ପୂରୁଣା କାରିଗର ଅମରେତ୍ର ସାହୁ । ଏହାଛଢା ଟେରାକୋଟା ଶିଶୁର ବିକାଶ ପାଇଁ ସରକାରଙ୍କ ତରଫରୁ ତାଳିମ ପ୍ରଦାନ ମେଲାର ଆୟୋଜନ କରାଯାଉଛନ୍ତି । ଏହା ସଭେ ନିଯମିତ ବିକ୍ରିବଟାର ସମସ୍ୟା ଏବଂ ଉପଯୁକ୍ତ ମୂଲ୍ୟ ମିନି ନ ଥିବାରୁ ଅଧିକାଂଶ ପୁର୍ବପିତିକ ଆଗ୍ରହ ଏଥ୍ରସ୍ତ କମିଶର ଲାଗିଛନ୍ତି । ତେବେ କଥା ହେଉଛି କେନ୍ଦ୍ରିୟର ଜିଲ୍ଲାର ମାଟି ଦୀପର ଚାହିଁଦା ରହିଥିଲେ ସେ ବାହାର ରାଜ୍ୟ ଯଥା ପଣ୍ଡିମବଙ୍ଗ, ଖାତଖଣ୍ଡ, ଛିତିଗରତ ଭଲି ରାଜ୍ୟରୁ ଆସୁଥିବା ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ରଙ୍ଗ ବେଳେ ଦୀପ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବ୍ୟାଲେଞ୍ଜ ସ୍ଥୁଟ କରୁଛନ୍ତି । ଏଠାରେ ପ୍ଲାୟ୍ ବିକ୍ରିବଟା ପାଇଁ କୌଣସି ବ୍ୟବସ୍ଥା ନାହିଁ । ଏଣୁ ଅନେକ ସମୟରେ କାରିଗରମାନେ ପ୍ରମୁଖ କରୁଥିବା ସାମଗ୍ରୀ ସାଇତି ରଖି କରିପାରୁନାହାନ୍ତି । ଏଣୁ ଘରୁ ବଜାରକୁ ସାମଗ୍ରୀ ଧରି ଯିବା ଆସିବା କରିବାରୁପାରୁଥିବାରୁ ଅନେକ ସମୟରେ ସେବରୁ ଭାଜିରୁଛନ୍ତି ଯାଉଛନ୍ତି । ଫଳରେ ସେମାନେ ବହୁତ କ୍ଷତି ସହିତ ହେଉଛନ୍ତି । ସେହିପରି ହଳଧରପୂର ଗ୍ରାମରେ ରହିଛନ୍ତି ଅନେକ ଦୀପ କାରିଗର । ବାଟହରିଚନ୍ଦନପୂର ଓ ହଳଧରପୂର ଏହି ଦୁଇ ଗ୍ରାମରେ ପ୍ରାୟ ଦେବ ଶହ ପରିବାର ଏହି କାମ କରି ପରିବାର ପ୍ରତିପୋଷଣ କରୁଛନ୍ତି । ଦୀପାବଳି ସମୟରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପରିବାର ଦଶ/ବାର ହଳଧର ରଙ୍ଗ ରୋଜଗାର

କେବଳ ଦୀପାବଳିର ମୁଖ୍ୟ ଆକର୍ଷଣ ନୁହେଁ ଯେବୋଣସି ପୂଜାରେ ପ୍ରଥମେ ଖୋଜାପଡ଼େ ଦୀପ । ଦୀପର ଏହି ଆବଶ୍ୟକତା ମୃଷ୍ଟି କରିଛି ଦୀପ କାରିଗରଙ୍କୁ । ଆଉ ଦୀପ କାରିଗରଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରସିଦ୍ଧିଲାଭ କରିଛି ସେମାନଙ୍କ ଗାଁ । ଦୀପ ପାଇଁ ପରିଚିତ ପାଇଥିବା ଗାଁ ସମ୍ପର୍କରେ ଏଥରର ପ୍ରକ୍ଳଦିତ ।

କରିଥାନ୍ତି । ଏହାଙ୍କଡ଼ା ମା' ତାରିଣୀ ପାଠୀ ପାଇଁ ବର୍ଷ ତମାମ ଦୀପ ଗତି ବିକିଥାନ୍ତି । କାଠୀ/କୋଳାଲା ଦାମ ବୁଝି ଯୋଗୁ ଏହି ସବୁ ଗଢ଼ାରେ ଖର୍ଜ ବତିଛି ବୋଲି କାରିଗରମାନେ କୁହନ୍ତି । ଦାପ କାରିଗର ସନ୍ଧ୍ୟାରାଶୀ ସାହୁ କୁହନ୍ତି, ଆଜିକାଳି ସାଦା ମାଟି ଦାପ ଅପେକ୍ଷା ଡିଜାଇନ ଦାପର ଚାହିଦା ଅଧିକ ରହିଛି । ଦୁଇରୁ ସାତ ଟିକିଆ ଦାପ ଏବଂ ଏକରୁ ସାତମ୍ବୀଣୀ ଦାପର ଚାହିଦା ବେଶୀ । ବିଭିନ୍ନ ପୂଜାରେ ଏହି ସବୁ ଦାପ ଲାଗିଥାଏ । ଏହି ଦାପକୁ ବିଭିନ୍ନ ରଙ୍ଗରେ ରଙ୍ଗାଇ ଆକର୍ଷଣୀୟ କରାଯାଏ ।

ସାକ୍ଷୀ ଗୋପାଳର ଦୀପ ପ୍ରସ୍ତୁତି ଗାଁ ପୁରାଜୀଳା
ସାକ୍ଷୀଗୋପାଳ ଅଞ୍ଚଳର ଜୟପୁର, ଦୁଗଳ, ପଞ୍ଚକେରା,
ପୋଡ଼ଙ୍ଗସାହି, ମହାଲପଡ଼ା, ମାର୍କଣ୍ଡପଡ଼ା, ଆନନ୍ଦପୁର,
କେତକୀପାଟଣା, ବଡ଼ସାନ୍ତ, ରାୟଚକ୍ରଧରପୁର, ଭାମଦାସପୁର,
ଗୁଆଳିଗୋରତା, ଦାଶବିଦ୍ୟାଧରପୁର, ଗୁଆଳିପାରି, ବସନ୍ତମାଳ,
ହାପଡ଼ା, ପାରକେଶା, ଗଣପିତା ଆଦି ଗ୍ରାମରେ ପ୍ରାୟ
୩ ଶହ ପରିବାର ୪ ହଜାର ଲୋକଙ୍କର କୌଳିକବୃତ୍ତି
ମୁକ୍ତିକା ଶିଖିଲା ଯେଉଁମାନେ କି ଦୀପ କାରିଗର ମଧ୍ୟ । ପୂରା
ଜୀଳାରେ ବିଭିନ୍ନ ମନ୍ଦିର ରହିଥିବାରୁ ଦାପର ଆବଶ୍ୟକତା
ମଧ୍ୟ ଏଠାରେ ଅଧିକ । ବର୍ଷର ବିଭିନ୍ନ ସମୟରେ ଆଖେପାଖ
ମନ୍ଦିରଗୁଡ଼ିକରେ ବିକ୍ରି କରିଯାଏ । ଯେଉଁଥିପାଇଁ ଏଠାକାର
ଦୀପ କାରିଗରମାନେ ବର୍ଷତମାମ ଗୋଜଗାର କରିଥାନ୍ତି ।
ବିଶେଷକରି ଦୀପବଳି, ଶିରବାତ୍ରି, ରଥଯାତ୍ରା ଓ ଅନ୍ତନବମୀ
ସମୟରେ କାରିଗରମାନେ ବେଶ ଲାଭବାନ ହୋଇଥାନ୍ତି ।
କଥାରେ ଅଛି କୁୟାର ଘର ବୋହୁଣ୍ଡିକୁ ଯାଉ ନ ହେଲେ ମାଟିକୁ
ଯାଉ । ଖାଟି ଅର୍ଥ ଭାଟିରେ ମାଟି ପାତ୍ର ପୋଡ଼ିବାପାଇଁ ଜାଳ
ସଂଗ୍ରହ କରିବା କାମଠାରୁ ଗଢ଼ିବା ପାଇଁ ମାଟି ସଂଗ୍ରହ କାମରେ
ସେମାନେ ଲାଗୁଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ଏବେ ସମୟ ବଦଳି ଯାଇଛି । ମାଟି,
ବଳି ଓ ଜାଳ କିଣିବାକୁ ପଡ଼ୁଛି । ଯେଉଁଥିପାଇଁ ସେମାନଙ୍କ ଲାଭ
ବି କମିଯାଉଛି । ଜୟପୁର ମୁଦୁଲି ସାହିର ମୁଦୁଲି କହୁଛି,
'ଛୋଟ ଦୀପ ଶହେଟିକୁ ୩୦ରୁ ୪୦ ଟଙ୍କା ଓ ବଢ଼ଦୀପ ୧୦୦ରୁ
ଥାଣି ଶହ ଚଙ୍ଗାରେ ବିକ୍ରି କରାଯାଉଛି । ଆମ ପରିବାରର ସମୟେ
ମିଶି ୧୦ ହଜାର ଦୀପ ତାଥାରି କରିଛୁ' ସେହିପରି ଜିତା ମୁଦୁଲି
କୁହୁଛି, 'ଘରର ଦୈନିକ କାମପରେ ଚଳିତ ବର୍ଷ ଦୀପ ବିକ୍ରି
କରି ୧୦ ହଜାର ଗୋଜଗାର କରିଛୁ' ସାଧାରଣତଃ ମହିଳା
ଓ ପିଲାମାନେ ଦୀପ ଗଡ଼ିବା, ଶୁଖାଇବା କାମ କରୁଥିବାବେଳେ
ପୁରୁଷମାନେ ଶାଳରେ ପୋଡ଼ିବାମ କରିଥାନ୍ତି । ଆଶାବୁଦ୍ଧୀ
ଗୋଜଗାର ନ ହେଉଥିଲେ ବି ପାରିଶ୍ରମିକ ମିଳିଯାଉଛି ମୁଣ୍ଡି
କୌଳିକ ବୃତ୍ତିକୁ ବି ବଞ୍ଚାଇବାକୁ ପଢ଼ୁଛି ବୋଲି କୁହୁଛି ୨୦ ବର୍ଷ
ହେଲା ଏହିକାମ କରୁଥିବା ରଜ ଦେଇ । ମୁଥ୍ରା ଡିଜାଇନରେ
ତାଳିମ ପ୍ରଦାନ, କଞ୍ଚାମାଳ ଯୋଗାଣ ଓ ବଜାର ସୁରିଧା କ୍ଷେତ୍ରରେ

ସରକାର ସହାୟତା ଯୋଗାଇ ଦିଆଗଲେ କୌଳିକବୃତ୍ତି ବଞ୍ଚିରହିବା ସହ ଉପ୍ରୟୁକ୍ତ ପ୍ରାପ୍ୟ ମିଳିଲେ କୁଷ୍ମକାରମାନେ ଉପାର୍ଜନକ୍ଷମ ହୋଇପାରିବେ ବୋଲି କହିଛନ୍ତି ଏଠାକାର ଦାପ କାରିଗରମାନେ ।

ଦୀପ ତିଆରି ଗାଁ ଅହିଆରା: ଖୋର୍ଦ୍ଧା ଜିଲ୍ଲା, ଟାଙ୍ଗାକୁଳ
ଅନ୍ତର୍ଗତ ବଡ଼ପାରି ଗ୍ରାମପଞ୍ଚାୟତର ଅହିଆରା ଗାଁ । ଏହି
ଗାଁଟି ୧୩ନମ୍ବର ଜାତୀୟ ରାଜସଥ କଢ଼ରେ ଅବସ୍ଥିତ ।
ଏଠାର ସମସ୍ତ ବସିବା କୁମ୍ଭକାର ସମ୍ମଦ୍ୟମନର ଗାଁ ଉଚିତରେ
ପ୍ରବେଶ କରିବା ମାତ୍ରେ ପ୍ରଥମେ ଦେଖାବାକୁ ପାଇବେ
ତାଳିଛପର ଘେରା କେତୋଟି କୁମ୍ଭରଶାଳ ବା ଭାଟା ।
ମାତି ମାଠିଆତାରୁ ଆରମ୍ଭକରି ମାଟିହାଣ୍ଡି, ଆକିବା ତିଆରି
କରିଥାନ୍ତି କୁମ୍ଭର କାରିଗରମାନେ । ତେବେ ଦୀପାବଳିର
୧ମାସ ପୂର୍ବ ଏହି ଗାଁର କାରିଗରମାନେ ମାତି ଦୀପ
ତିଆରି କରିଥାନ୍ତି । ଘରର ମହିଳାମାନେ ଏହି ଦୀପ
ତିଆରିରେ ସାମିଳି ହୋଇଥାନ୍ତି । ଗାଁରେ ରହୁଥିବା ପ୍ରାୟ
ଗଣହ ପରିବାରର ପ୍ରାୟ ୧୯ଶହ ଲୋକ ମାତି ପାତ୍ର ଗଢ଼ି
ଜୀବିକା ନିର୍ବାହ କରୁଥିବା ବେଳେ ଅଧିକାଂଶ ପରିବାରର
ଲୋକମାନେ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ମାଟିର ଦୀପ ତିଆରି
କରିଥାନ୍ତି । ଏଠାକାର କାରିଗର ଚନ୍ଦନ ମୁଦୁଳି କୁମ୍ଭକ୍ଷି,
ବିଭିନ୍ନ ପୃଜାପର୍ବାଣି ସମୟରେ ଦୀପ ବିକ୍ରି ହେଉଥିବା
ବେଳେ ଦୀପାବଳି ଉପଲକ୍ଷେ ବହୁ ସଂଖ୍ୟାରେ ଦୀପ
ତିଆରି କରିଥାନ୍ତି । ନଚେତ ଅନ୍ୟ ସମୟରେ ଦେବଦେବାଙ୍ଗ
ପାଠକୁ ଏଠାରୁ ଦୀପ ବିକ୍ରିପାଇଁ ଯାଉଥାଏ । ଏମିତିରେ
ଏହି ଦୀପରୁ ସେମାନେ ଭଲ ଅର୍ଥରୋଗରମାର କରିଥାନ୍ତି ।
ପଗାଶ ପଇସାରୁ ଆରମ୍ଭକରି ୧ଟଙ୍କା, ୨ଟଙ୍କା, ୪ଟଙ୍କା,
୧୦ଟଙ୍କା, ୨୦ଟଙ୍କାର ମାଟିଦୀପ ତିଆରି କରିଯାଏ ।
ସେହିପରି ଖୋର୍ଦ୍ଧା ଜିଲ୍ଲାର ଟିଲିକା କ୍ଲାନ୍ ଅନ୍ତର୍ଗତ ଘୋରଣ
ମୁହୂର୍ତ୍ତିଶାହିରେ ପ୍ରାୟ ୨୦ଟି କୁମ୍ଭକାର ପରିବାର ରହିଛନ୍ତି ।
ଯେଉଁମାନେ କି ବିଭିନ୍ନ ପର୍ବପବାନୀ ଆସିବା ପୂର୍ବରୁ ମାଟିର
ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ଦୀପ ତିଆରି କରିଥାନ୍ତି ।

କେବଳ ଏହିସବୁ ଗାଁ ମୁହଁଁଁ ଓଡ଼ିଶାର ବିଜ୍ଞାନ ଅଞ୍ଚଳରେ ମାପ କାରିଗରମାନେ ଅଛନ୍ତି, ଯେଉଁମାନେ କି ଆଜିକାଳ ସାଦା ମାଟି ଦୀପ ବ୍ୟତୀତ ଡିଜାଇନ ଦୀପ ତାରି କରୁଥିଲା । କାରଣ ଏବେ ଡିଜାଇନ ଦୀପର ଚହିଦା ଆମ ରାଜ୍ୟ ଦିଥା ରାଜ୍ୟ ବାହାରେ ଦେଖି ରହିଛି । ଯେଉଁଥିପାଇଁ ମୁବପିତି ଏଥିପ୍ରତି ଦେଶି ଆଗ୍ରହୀ ହେଉଛନ୍ତି ।

ତଥ୍ୟ-ନରେଶ ପଞ୍ଜନାୟକ କିଶୋର ମହାପାତ୍ର

ଦାପୀ କ୍ୟାଣ୍ଡେଲ୍

ଦାପାବଳିରେ ଦୀପ ବ୍ୟତିତ କ୍ୟାଣ୍ଡେଲ୍ ବି ବେଶ ଚାହିଦା ରହିଥାଏ ଆଉ ତାକୁ ହିଁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରି ପ୍ରତିବିର୍ଷ ଏହି ଅବସରରେ କେତେ ମୂର୍ଖ ତିଜାଇନର କ୍ୟାଣ୍ଡେଲ୍ ବିକ୍ରି ପାଇଁ ବକାରକୁ ଆସେ ହେଲେ ଏଠାରେ ଯେଉଁ କ୍ୟାଣ୍ଡେଲ୍ କଥା କୁହାଯାଉଛି ତାହାର ତିଜାଇନରୁ ଦେଖିଲେ ବିଶିବାକୁ ସମସ୍ତଙ୍କର ମନ ହେବ, କିନ୍ତୁ ଏହାର ଦାମ ଜାଣିଲେ କିଣିବେ କି ନାହିଁ ସେକଥା ଭାବିବାକୁ ବିପଢ଼ି! କାରଣ ଏସବୁ ସାଧାରଣ ଲୋକଙ୍କ ବଜେଳ ବାହାରେ...

* ଏଲ୍ ଅବଜେଳ୍-ଲିଟୋ ଥ୍ରୀ ଟ୍ରିକ କ୍ୟାଣ୍ଡେଲ୍: ଗୋଟିଏ ଆଖ୍ରି ଛବି ଥିବା ଏକ ଆକର୍ଷଣୀୟ କ୍ୟାଣ୍ଡେଲ୍ ହୋଲୁର ଭିତରେ ରହିଛି ଏହି ମହମବତି। ଏହି କ୍ୟାଣ୍ଡେଲ୍ ହୋଲୁର ଉପରେ ଥିବା ସବୁ ସବୁ ଗାରରେ ୨୪ କ୍ୟାରେର ଗୋଲୁର ଟିକେ ଟିକେ ପଳିସ୍ ବି ଦିଆଯାଇଛି; ଯାହା ଏହାକୁ ଆକର୍ଷଣୀୟ ରୂପ ଦେଉଛି। ସେଥିପାଇଁ ଏହାର ଦାମ ପ୍ରାୟ ୪୫୫ ଡଲାର ରଖାଯାଇଛି।

* ଭରସାକେ— ବରକୁ ସେଣ୍ଡେର ତିଜାଇନର କ୍ୟାଣ୍ଡେଲ୍: ଏହା ଏକ ମାଷ୍ଟରପିୟ କ୍ୟାଣ୍ଡେଲ୍ ହୋଲୁର; ଯାହା ଭିତରେ ଥାଏ ସୁଗନ୍ଧିତ କ୍ୟାଣ୍ଡେଲ୍। ମୁନେଲି ରଙ୍ଗର ରାଜକୀୟ ତିଜାଇନରେ ନିର୍ମିତ ହୋଇଥିବା ଏହି କ୍ୟାଣ୍ଡେଲ୍ ହୋଲୁରରେ ଯେଉଁ ମହମବତି ଥାଏ ତାକୁ ଜଳାଇଲେ ତାହାର ସୁଗନ୍ଧ ପ୍ରାୟ ୨୦ ଘଣ୍ଠା ଯାଏ ଲୋକୁ ମହୁଆଳା କରିଥାଏ। ତା'ଛାଡ଼ା ଉଚ୍ଚ କ୍ୟାଣ୍ଡେଲ୍ ହୋଲୁର ତାଙ୍କୁ ଉପରେ ଯେଉଁ ଛୋଟ ହ୍ୟାଣ୍ଡେଲ୍ଟିଏ ଥାଏ, ସେଥିରେ ସାମାନ୍ୟ ୨୪ କ୍ୟାରେର ଗୋଲୁର ପଳିସ୍ ଦିଆଯାଇଥାଏ। ସେଥିପାଇଁ ଏହାର ଦାମ ପ୍ରାୟ ୪୦୦ ଡଲାର ରଖାଯାଇଛି।

* ଏଲ୍ ଅବଜେଳ୍— ମୁନିକର୍ନ କ୍ୟାଣ୍ଡେଲ୍: ମୁନିକର୍ନ ସେପର ଏକ କ୍ୟାଣ୍ଡେଲ୍ ହୋଲୁର ଭିତରେ ଥିବା ଏହି ମହମବତି ବି ଦେଖିବାକୁ ଟିକେ ଭିନ୍ନ ଲାଗିଥାଏ; ଯାହାର ଗୋଟିଏ ଶିଙ୍ଗ ଓ ବାରୋଟି ଗୋଡ଼ରେ ୨୪ କ୍ୟାରେର ଗୋଲୁର ପଳିସ୍ ଦିଆଯାଇଥାଏ। ସେଥିପାଇଁ ଏହାର ଦାମ ପ୍ରାୟ ୨୨୫ ଡଲାର ରହିଥାଏ।

* ରିଫ୍ଲେକ୍ସନ୍ କୋପେନହାରେ— ଗ୍ରାଣ୍ଟ ସୋଫି କ୍ୟାଣ୍ଡେଲ୍: ଏହାକୁ ଦେଖିଲେ ଲାଗେ, ସତେ ଯେମିତି ଏହା ଏକ ଆକର୍ଷଣୀୟ ସେଣ୍ଡ ବୋତି। କିନ୍ତୁ ପ୍ରକୃତରେ ଏହା ଏକ କ୍ୟାଣ୍ଡେଲ୍ ହୋଲୁର; ଯାହା ଭିତରେ ରହିଛି ସୁଗନ୍ଧିତ କ୍ୟାଣ୍ଡେଲ୍। ପ୍ରେସ୍ ନିର୍ମିତ ଏହି କ୍ୟାଣ୍ଡେଲ୍ ହୋଲୁର ଭିତରେ ଯେଉଁ ମହମବତି ରହିଛି, ତାହା ଏତେ ସୁଗନ୍ଧମଧ୍ୟ ଯେ, ଏହାକୁ ଥରେ ଜଳାଇଲେ ଏହାର ସୁଗନ୍ଧ ପ୍ରାୟ ୯୦ ଘଣ୍ଠା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ଲାନାଯ ଲୋକଙ୍କୁ ମହୁଆଳା କରିଥାଏ। କ୍ୟାଣ୍ଡେଲ୍ ନାଇର ଭିନ୍ନର ପାଇଁ ଏହାକୁ ବିଶେଷକରି ଧନଶାଳୀ ଲୋକମାନେ ବ୍ୟବହାର କରୁଥିବା ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ।

ମୁଖ୍ୟ କଥା ହେଉଛି ଏହି କ୍ୟାଣ୍ଡେଲ୍ ପୂରା ଜଳିଯିବା ପରେ ଉଚ୍ଚ କ୍ରିସ୍ତାଲ କ୍ୟାଣ୍ଡେଲ୍ ହୋଲୁରକୁ ଯୋ ପିଶ ଭାବେ ଘରେ ମଧ୍ୟ ସାଇଟିକ ରଖିପାରିବେ। ଏହାର ଦାମ ପ୍ରାୟ ୮୪୭ ଡଲାର ରଖାଯାଇଛି।

* ଲାଟ୍ରୋ— ପ୍ଯାରୋଟ୍ ସେଣ୍ଡେର କ୍ୟାଣ୍ଡେଲ୍: ଆକର୍ଷଣୀୟ ମର ସେପର ଏକ ବେସ ଭିତରେ ରହିଛି ଏହି ମୁଗନ୍ଧିତ କ୍ୟାଣ୍ଡେଲ୍ଟି। ଆଉ ଏହି ବେସର ହ୍ୟାଣ୍ଡେଲ୍ଟରେ ବସି ରହିଛି ଏକ ଶୁଆ ଏବଂ ମାଗ ର ମୁହଁ ପାଖରେ ଥୁଆ ହୋଇଛି ଏକ ଗୋଲାକାର ଲିଡ୍, ଯାହାକି କାଠରେ ଟିଆରି। ଏହି ସେଣ୍ଡେର କ୍ୟାଣ୍ଡେଲ୍ ସତନ୍ତ୍ରତା ହେଉଛି ଏହାକୁ ଥରେ ଜଳାଇଲେ ଏଥରୁ ଯେଉଁ ବାବ୍ବା ବାହାରେ ତାହା ପ୍ରାୟ ୧୪୦ ଘଣ୍ଠା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେହି ପ୍ଲାନରେ ରହିଥାଏ। କଟି ଟେବୁଲ ହେଉ ଅବା ଲିଭିଂ ରୂପରେ ଜଳାଇବା ପାଇଁ ଏହା ସବୁରୁ ଉତ୍ତମ। ତା'ଛାଡ଼ା ଏହି କ୍ୟାଣ୍ଡେଲ୍କୁ ଜଳାଇଲେ ଏଥରୁ ସାମାନ୍ୟ ଧୂଆଁ ଟିକେ ବି ବାହାରେନି ବୋଲି ସୁଚନା ରହିଛି। ତେଣୁ ସେନ ନିର୍ମିତ ଏହି କ୍ୟାଣ୍ଡେଲ୍ ଦାମ ପ୍ରାୟ ୧୦୦୪ ଡଲାର ରହିଛି।

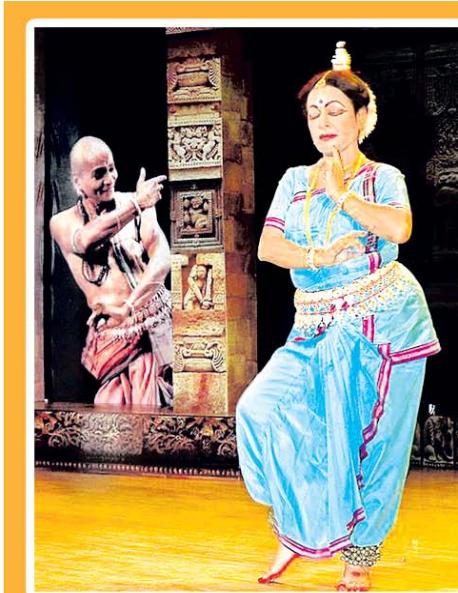
* ଲାଲିକ୍ରୂ— ଥୋର୍ଟ୍ ପ୍ଲାଟିନମ୍ ଏତିଶାଯି: ପିକା ବାଇଗଣୀ ରଙ୍ଗର ଏକ ଗ୍ରାମ୍‌ପାରେଣ୍ଟ ଗ୍ରାସ ଶେପର ଏକ ବେସ ଭିତରେ ଭରିରହିଛି ଏହି କ୍ୟାଣ୍ଡେଲ୍ଟି। ଆଉ ଏହି ବେସ ଚାରିପଟେ ପ୍ଲାଟିନମ୍ କୋର ଧୂର ସୁଦର ସୁଦର ଲତା ତିଜାଇନ କରାଯାଇଛି; ଯାହା ଦେଖିବାକୁ ବେଶ ଆକର୍ଷଣୀୟ ଲାଗୁଛି। ସବୁରୁ ଖାସ କଥା ହେଉଛି ଏହା ସେଣ୍ଡେର କ୍ୟାଣ୍ଡେଲ୍ଟରେ ଭିନ୍ନ ଏହି କ୍ୟାଣ୍ଡେଲ୍ଟିର ବାମ ପ୍ରାୟ ୧୦୦୪ ଡଲାର ରହିଛି।

ଓଡ଼ିଆ ମୃତ୍ୟୁ ନିପୁଣୀ କୁଟ୍ଟାକୁଟ୍ଟା

ଶୀ | ପ୍ରୀୟ ନୃତ୍ୟ ଓଡ଼ିଶାର ଗାତ, ସ୍ଵର, ଭାବ, ପୋଷାକ, ମାଧୁର୍ୟ ହିଁ ଦେଶ ବିଦେଶରେ
ଏହାକୁ ଲୋକପ୍ରିୟ କରାଇଥିବାବେଳେ ଓଡ଼ିଶା ନୃତ୍ୟଶିଳ୍ପୀମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ରହିଛି
ଅନେକ ଅବଦାନ । ସେମିତି ନୃତ୍ୟଶିଳ୍ପୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସର୍ବାଙ୍ଗେ ଯେଉଁମାନଙ୍କ ନାମ ଆସେ
ତାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବିଶିଷ୍ଟ ନୃତ୍ୟଶିଳ୍ପୀ ପଦ୍ମଶ୍ରୀ କୁମାର୍ଜୁନ ମହାନ୍ତି ଅନ୍ୟତମ । ୧୯୪୭ ମସିହା
ଅକ୍ଟୋବର ୧୦ ତାରିଖରେ କଟକର ଏକ ସଂସ୍କରିତପ୍ରେମା ପରିବାରରେ ତାଙ୍କର ଜନ୍ମ । ବାପା
ବାମଚରଣ ଦାସ, ମା' ପୁଣ୍ୟପ୍ରଭା ଦାସା ଶୈଶବରୁ ତାଙ୍କର ନୃତ୍ୟ ଓ ସଙ୍ଗାତ ପ୍ରତି ଥିଲା
ଗଢ଼ିର ଆକଷଣ । ପିଲାଦିନେ ଘରେ ଦୁଷ୍ଟମି କରୁଥିବା ଫିଅଟିକ୍‌କୁ ହୋତାର ଦିନେ ବାପା ଶାସନ
କରିବାକୁ ଯାଇ ପ୍ରତ୍ୟେକ ରାତିରେ ଗୋଡ଼ ମୋଡ଼ିବାର ଆଞ୍ଚଳ୍ଯ ଦେଇଥିଲେ । ସେଇ ପାଦସେବା
କରିବା ଭିତରେ ଗୁଣ୍ଣ ଗୁଣ୍ଣ ହୋଇ ଗାତ ଗାଉଥିବା କୁମାର୍ଜୁନ ବାପା କହିଥିଲେ ଗାତରେ
ଶୁଣାଇବାକୁ ହେଲେ ଗୋଟିଏ ଗାତ ନୁହେଁ, ଗାଉ ଗାଉ ସେ ପ୍ରାୟ ୪୦ଟି ଗାତ ଶୁଣାଇଥିଲେ ।

ଆଶ୍ରମ୍ୟ ହୋଇ କହିଥିଲେ
 ତାଙ୍କ ବାପା- ଏ ଛୋଟ
 ବୟସରୁ ତୁ ଏତେ
 ଗାନ୍ଧ ମନେରଖଣ୍ଡ ମା ।
 ଭଗବାନଙ୍କ ଆଶୀର୍ବାଦରୁ
 ଏ ଜଳା ତୁ ପାଇଛୁ । ମୁଣ୍ଡ
 ଆଶୀର୍ବଦେଇ ବାପା ସେବିନ
 ସିନା ଶୋଇପଡ଼ିଲେ କିନ୍ତୁ

ସେ । ୧୯୭୦ ମସିହାରେ ପ୍ରଥମ ପଦକ୍ଷେପରେ ଆଲାଏଡ୍ ପାଇଥିବା କୁମକୁମ ଏହା ପୂର୍ବରୁ ଶୈଳବାଳା ମହିଳା ମହାବିଦ୍ୟାଳୟରେ ରାଜନୀତି ବିଜ୍ଞାନର ଅଧ୍ୟାପିକା ଥିଲେ । ଆଲାଏଡ୍ ପାଇବାର ଦୁଇବର୍ଷ ପରେ ସେ ବିବାହ ବନ୍ଧନରେ ବାନ୍ଧି ହୋଇଥିଲେ ଆଇଏସ୍‌ସ୍ ମଦନ ମୋହନ ମହାନ୍ତିକ ସହିତ । ବିବାହ ପରେ ତାଙ୍କ ପ୍ରତିଭାର ବିକାଶ ପାଇଁ ବ୍ୟାପକ ପରିସର ମିଳିଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଉତ୍ତମ ପରିବାର ଓ କର୍ମକ୍ଷେତ୍ରର ବ୍ୟପ୍ତତା ମଧ୍ୟରେ ନୃତ୍ୟ ପାଇଁ ସମୟ ଦେବା ସମ୍ବନ୍ଧ ହୋଇପାରୁ ନ ଥିଲା । ତେବେ ନୃତ୍ୟକଳା ପ୍ରତି ତାଙ୍କର ସମର୍ପତ ମନୋଭାବ ତାଙ୍କୁ ନୃତ୍ୟଜଗତରେ ବାନ୍ଧି ରଖୁଥିଲା । ୧୯୭୭ ମସିହାରେ ରାଜ୍ୟ ସଂସ୍ଥାତି ବିଭାଗ ଅଧ୍ୟାନରେ ଖୋଲିଥିଲା ଓଡ଼ିଶା ଗବେଷଣା କେନ୍ଦ୍ର । ଶ୍ରୀମତୀ ମହାନ୍ତି ଏହାର ପ୍ରଥମ ମୁଖ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟନିର୍ବାହୀ ଭାବେ ଦାୟିତ୍ବ ଗ୍ରହଣ କଲେ । ଓଡ଼ିଶା ଗବେଷଣା କେନ୍ଦ୍ର ଜରିଆରେ ଓଡ଼ିଶା ନୃତ୍ୟ ପ୍ରଚାର ପ୍ରସାର ପାଇଁ ବହୁ ପୁସ୍ତକ ପ୍ରକାଶନଠାରୁ ଉଥ୍ୟ ସଂଗ୍ରହ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବହୁ ଉଲ୍ଲେଖନାୟ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଛନ୍ତି । ନୃତ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧାୟ ପ୍ରୁଣିତ ଗ୍ରାମାର ପୁସ୍ତକ ରଚନା କରି ଓଡ଼ିଶା ତାଳ ଓ ଛନ୍ଦ ଉପରେ ତାଙ୍କ ତଥା ବିଧାନନ୍ଦରେ ବହୁ କ୍ୟାମେରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଛି, ଯେଉଁଥିରେ ଦେବଦାସାମାନଙ୍କ କଥା ଓ ତାଙ୍କ ପ୍ରତିଭାକୁ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦିଆଯାଇଛି । କୁମକୁମଙ୍କ ମତରେ ଆଜିକାର ନୃତ୍ୟ ଶିଳ୍ପାମାନେ ତ୍ୟାଗ, ସାଧନା ଓ ଶୁଣ୍ଝଳିତ ଜୀବନ ବିତାଇବା ସହିତ ସଂଗାତ, ନୃତ୍ୟର ତାଳ ତରୁ ତୁଣ୍ଡି ସାଧନା କଲେ ନିଶ୍ଚିତ ସଫଳତା ପାଇପାରିବେ । ଏହାରାବଦ ରାଜ୍ୟର ସାଂସ୍କାରିକ ବିକାଶ ପାଇଁ କେବଳ ସରକାର ନୁହେଁ, ଆମେ ସମସ୍ତେ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ସୁରରେ ପ୍ରତ୍ୟେକି କରିବା ଉଚିତ । ୧୯୭୩ରୁ ୧୦୦୪ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଓଡ଼ିଶା ରିସର୍ଚ୍ ସେଷ୍ଟର ଚିଟ୍ ଏକଜିକ୍ୟୁଟିଭ ଭାବେ କାର୍ଯ୍ୟରତ ଏହି ନୃତ୍ୟନା ନିଜ ଦେଶର ବହୁ ନୃତ୍ୟ ମହୋଷ୍ଵର ସହିତ ରୁଷିଆ, ଜର୍ମାନ୍, ବ୍ରିଟନ୍, ଆମେରିକା, ଜାପାନ, ଲଣ୍ଡଓନେଥିଆ ଆଦି ଦେଶରେ ନୃତ୍ୟ ପରିବେଶନ କରିଛନ୍ତି । ବିଦେଶ ମାଟିରେ ନିଜର ଜଳା ନେମିପୁଣ୍ୟତା ପ୍ରଦର୍ଶନ କରି ନିଜ ଦେଶ ଓ ରାଜ୍ୟର ସମ୍ବାନ୍ଧ ବନ୍ଧି କରିଛନ୍ତି ।

ନିଜ ମୃତ୍ୟୁକୁ ନେଇ ଦେଶ ଦିଦଶରେ ବହୁ ସନ୍ଧାନ ସମ୍ବନ୍ଧାର
ଅଧିକାରିଣୀ ହୋଇଥିବା କୁମଳ୍ଲୁମ ଓଡ଼ିଶା ମୃତ୍ୟୁକ୍ଷେତ୍ରରେ ଅନନ୍ୟ
ସାଧନା ଏବଂ ପାରଦର୍ଶିତା ପାଇଁ ସନ୍ଧାନଜନକ ପଦ୍ଧତି ପାଇବା
ସହ ରାଜ୍ୟ ସଙ୍ଗାତ ନାଟକ ଏକାଡେମୀ, କେନ୍ଦ୍ର ସଙ୍ଗାତ ନାଟକ
ଏକାଡେମୀ, ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶ ସରକାରଙ୍କଠାରୁ କଳିଦାସ ସନ୍ଧାନ,
ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଉପେତ୍ର ଭଣ୍ଡ ସନ୍ଧାନ, ଆଜାନ୍ଦାଳିଟି
ଭୁବନେଶ୍ୱରରୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଶିକ୍ଷକ ସନ୍ଧାନ ଜଡ୍ୟେଦି ସହ ଅନେକ
ଅନୁଷ୍ଠାନ ଚରପଦ୍ମ ସନ୍ଧାନିତି ଓ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ମଧ୍ୟ ହୋଇଛନ୍ତି।

କୁମକୁମଙ୍କ ଆଗ୍ରହକୁ ବାରିପାରି ପରଦିନ ହଁ
କଟକ କଳା ବିଜାଶ କେନ୍ଦ୍ରର ମୃତ୍ୟ ବିଭାଗରେ
ନାମ ଲୋଖାଇଥିଲେ । ମାତ୍ର ନଅ ବର୍ଷ ସମସ୍ତ
ମୃତ୍ୟାଭ୍ୟାସ ଆରମ୍ଭକରି ଦୀଘ୍ୟ ଦଶ ବର୍ଷକାଳ
ଉଚ୍ଚ ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ପାଠ ପଡ଼ିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୃତ୍ୟ ଶିକ୍ଷା କରିଥିଲେ ।
ନିଜର ପ୍ରଥମ ମଞ୍ଚ ଅନୁଭୂତିକୁମନେପକାଇ ସେ କୁହନ୍ତି, ୧୯୪୭ ମସିହା କଥା ।
ମୁଁ କଟକ ରେଭେଲ୍‌ବା ଗର୍ଜ୍‌ହାଇସ୍‌କୁଲରେ ପଡ଼ୁଥାଏ । ସେ ସମୟରେ କୁମାର
ଉଦ୍‌ବେଶ ଖୁବ୍ ଧୂମଧାମରେ ପାଲିତ ହେଉଥାଏ । ମୋତେ ଆକାଶବାଣୀର
ସୁରେନ୍ମହାନ୍ତି ମୃତ୍ୟ ପରିବେଶଣ ପାଇଁ ସୁଯୋଗ ଦେଇଥିଲେ । ମୃତ୍ୟନିଶାରେ
ମୁଁ ଏପରି ମଜ୍ଜିଯାଇଥିଲି ଯେ ଆୟୋଜକମାନେ ମଞ୍ଚକୁ ଉଠେଇବା ପରେ

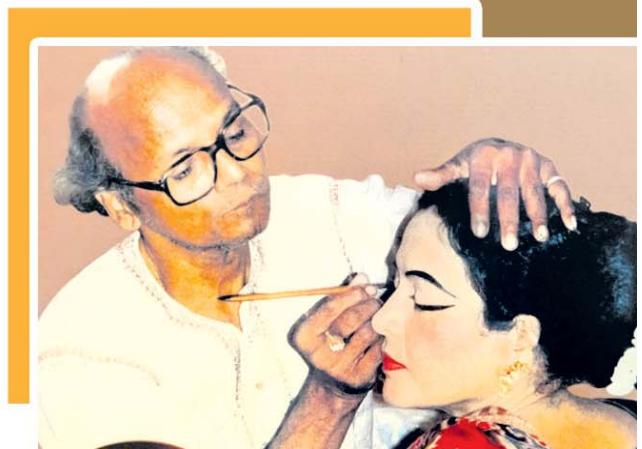
ନାଟିଲି ତା'ର ବି ଜ୍ଞାନ ନ ଥିଲା । ଏହାପରେ ୧୯୩୩ ମସିହାରେ
ଭାଲେକ୍ଷିନୀ ତେରେସେଭା କଟକ ଆୟଥୁବା ସମୟରେ ମୋର
ଶ୍ରୀପାଠୀ ପାଠୀ ପିଲାଙ୍ଗାରେ ପାଠୀ ପାଠୀ ।

ତେବୁଣ୍ଡା ମୁଣ୍ଡ ପଥକବନ୍ଧଣା ଦେଖୁ ରୂପ ପ୍ରକାଶ କଥାଯେଇଲା
ହେଲେ ଏହି ପ୍ରଶାସନାର ପ୍ରକଟ ହଙ୍ଗଦାର ତାଙ୍କ ରୂପଜୀ
କୌଣସିରଣ ମହାପାତ୍ର ବୋଲି ସେ ସ୍ଵାକାର
କରନ୍ତି । କୁମରୁଣ୍ଡ କୁହନ୍ତି, ‘ସାର ମୋ ପାଇଁ
ଦେବତା । ତାଙ୍କର ଧୈର୍ୟ, ସହନଶୀଳତା,
ନିଷ୍ଠାପର ମନୋବ୍ରତ ମୋ ଉପରେ ଅନେକ
ପ୍ରଭାବ ପକାଇଛି । ରୂପଜୀ ମୋତେ ଅନେକ
ଭଲ କଥା ଶିକ୍ଷା ଦେଇଛନ୍ତି । ମୋର ନିଜସ୍ଵ
ସାଧନା, ଅଧିବସାୟ ସହିତ ମୋ ଆରାଧ ଦେବତା

ପ୍ରଭୁ ଜଗନ୍ନାଥ ଓ ଗୁରୁଙ୍କ ଆଶାବାଦ, ବାପା ବୋଉଙ୍କ
ପ୍ରେସାହନ, ସହ୍ୟୋଗ ମୋତେ ଆଜି ଜଣେ ନୃତ୍ୟକୀଣ୍ଠାର
ପରିଚୟ ଦେଇଛି । ଏମ୍ବେ ପରୁଥିବା ସମୟରେ ୧୯୭୭
ମସିହାରେ କେତ୍ର ଥାହିତ୍ୟ ଏକାଡେମୀ ପକ୍ଷରୁ ଗାନ୍ଧୋବିନ୍ଦ
ଉପରେ ଏକ ସେମିନାର ଆୟୋଜନ କରାଯାଇଥିଲା, ସେହିଠାରେ
ନୃତ୍ୟ ପରିବେଶଣ କରି ଜାତୀୟସ୍ମୃତିରରେ ନିଜର ସ୍ଵତ୍ତ୍ଵ ପରିଚୟ
ସୃଷ୍ଟି ନରିବା ସହିତ ନିଜ ରାଜ୍ୟକୁ ଗୋରାବନ୍ତିତ କରିଥିଲେ

-ପ୍ରିୟମ୍ବଦା ରଥ

ଆରକେ ପୁରମ (ସେଙ୍କୁର ୪), ନୂଆଦିଲ୍ଲୀ
ମୋ: ୮୮୮୯୫୩୦୦

ପାଳି

-ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଚାନ୍ଦ

ବି ବହୁ କରିଦେଲେ ଭୂମକୁ ଖୁବ ଖୁସି ଲାଗନ୍ତା ନାହିଁ ?

-ମୁଁ ଏ କଥା ମନରେ ଭାବି ନାହିଁ, କେବଳ ଉଚ୍ଚ ଶବ୍ଦକୁ
ମୋର ଭୟ ବୋଲି...ତା' ଛଡ଼ା ବାନ୍ଧୁ ପ୍ରଦୂଷଣ, ଶବ୍ଦ ପ୍ରଦୂଷଣ...

-ସେସବୁ ବାଜେ କଥା ଛାଡ଼, ଆସ ଗୋଟେ

ତାଳଫୋଟକା ଫୁଟାଅ ।

-ତୁମେ ଫୁଟାଅ, ମୋତେ ତର ଲାଗେ ପ୍ରଥମରୁ କହିଛି ।
ସମି କାନ୍ଦ କାନ୍ଦ ହେଲା ।

-ସମି ମୁଁ ଦେଖି ସୁଧାଂଶୁ ହସିପକେଇଲା । କିନ୍ତୁ
ଦୂରରେ ଗୋଟେ ବଡ ବମ୍ ରଖି କହିଲା -ମୋତେ ଏପରି ବମ୍
ଫୁଟାଇବାକୁ ଭଲ ଲାଗେ । ତାଳଫୋଟକା ସବୁ ଭୂମରି ପାଇଁ । ଯାଆ
ଫୁଟାଅ, ଏବେ ତୁମ ପାଇଁ ।

-ସୁଧାଂଶୁକୁ ବହୁତ ସମୟ ଦେଖି ସମି ହଠାତ୍ ଯାଇ
ବମରେ ନିଆଁ ଲଗାଇ ଘୁଣ୍ଡ ଆସିଲା । ସୁଧାଂଶୁ ତାକୁ ସେମିତି ଚାହିଁ
ରହିଲା । ସମି ବମରିକୁ ଲଗାଇବା ପାଇଁ କାଉଁରାଆ କାଠିର ବ୍ୟବହାର
ମଧ୍ୟ କଲା ନାହିଁ ଯାହା ସୁଧାଂଶୁ କରୁଥିଲା ।

ସୁଧାଂଶୁ ତାକୁ ବଡ ବଡ ଆଖିରେ ତାହିଁ ପଚାରିଲା -
କହୁଥିଲ ପରା ଶବ୍ଦ ଭୂମକୁ ବହୁତ ଭରାଏ ।

-ଏଥର ଆଉ ଭରାଇବ ନାହିଁ, ଏବେ ତୁମ ପାଳି ।
ସମି ପ୍ରିରଭାବେ ସୁଧାଂଶୁକୁ ଗହିରିଛିଲା ।

-ଭୁବନେଶ୍ୱର
ମୋ: ୮୯୯୭୪୯୯୯୯୯୯୯

କୀପଂ ଜ୍ୟୋତି ପରମାତ୍ମା

-ମାନିନୀ ମିଶ୍ର

ଯମାକର,
ମୋ ଆଗରେ
ଚଣ୍ଡାନ ଗୀତ
କୁଣ୍ଡବିଦ୍ର ଛାତି, ପାଦ, ହାତ
ଆଞ୍ଚୁଳା ଆଞ୍ଚୁଳା କଳା ରକ୍ତ
ଆଉ ମୁଁ ଚିଲେଇବାକୁ ଅସମ୍ଯ
ହିଁ ମାନୁଷି

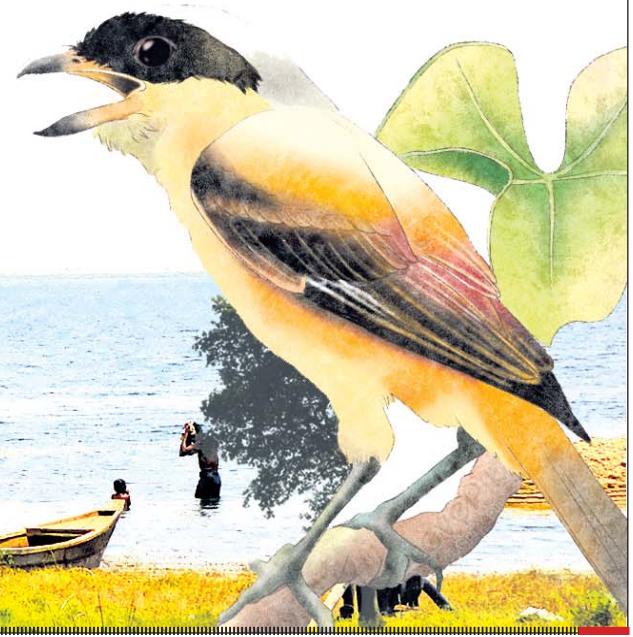
ଏ ଶୋଭାଯାତ୍ରାରେ ମୋର ପାଦ
ହେଲେ ମୋର ପାଟି ନାହିଁ ଜିଭ ନାହିଁ
ନା ନାହିଁ ମରଜ
ଏ ଶୋଭାଯାତ୍ରାର

ଅଗି ନାହିଁ, ମୂଳ କାହିଁ ?
ବହୁଦୂର ଯାଏ ବ୍ୟାପିଛି ଅନ୍ଧାର !
ମୁଣ୍ଡ ଉପରେ ଗୋଟିଏ
ଯୁଦ୍ଧ ଆତ୍ମର ଆକାଶ
ପାଦ ତଳେ

ସଞ୍ଜ ବୋମାରେ ସିଲ
ବଙ୍କର ର କଙ୍କାଳ
ବାରୁଦିଆ ପବନ
ମଲା ମାଛ
ଚକ୍ ଚକ୍ ଦିଶୁଛି
ଏ ଦେଶ ପାଳ
ଧଳା ଧଳା ନିଶ୍ଚଳ
କୁନି କୁନି ୩୦, ଦେହ
ଆହା,

ଏ ବେଳାରେ ବି
ମୃତ୍ୟୁର ଅନ୍ତର୍ଚିରି
ଦପ ଦପ କାହିଁ
ସେମାନଙ୍କ ଆଖ୍ୟ
ଏ ଉତ୍ସଳ ଆଳୁଅର ଶୋଭାଯାତ୍ରାର
ଏ ଆବେଦନ ରୁ
କେତେ ମୁଣ୍ଡ ବଡ ହୋ
ତେମର ଜଳତା ଭୟର ଝଳଖଳି
ଜଳେଇ ଦେବ ମତେ ବୋଲି
ଆୟୁ ଖଣ୍ଡିଆ କରି ଧାଉଁଥିବ ?

-ରଯାଲ ଲ/ବୁନ, ଭୁବନେଶ୍ୱର
ମୋ: ୮୯୯୭୪୯୯୯୯୯୯୯

ତାଳ ଫୋଟକାଟି ତୋ କିମା ଫୁଟିଲା । ସମି କାନରେ ହାତ
ଦେଲା । ପିଲାଟି ଦିନରୁ ତାର ଶବ୍ଦ ପ୍ରତି ଭାଷଣ ଭୟ । କିଏ ଉଚ୍ଚ
ସ୍ଵରରେ କଥା ହେଲେ କି କୋରଠି ଝାଗା ଲାଗିଲେ କିମା କୁକୁର
ଭୁକିଲେ ସେ ଉଚ୍ଚିଯାଏ । ଏପରିକି ଯାଉସତି ଏବଂ ଗାତିର ହର୍ଷ
ମଧ୍ୟ ତାକୁ ଚମକାଇ ଦିବ । ବଢ ହେଲାପରେ ଯଦିଓ ଏହି ଭୟ
ସାମାନ୍ୟ କମିଶଳା ତଥାପି ତାକୁ ଜୋରରେ ଶଙ୍କ ହେଲେ ତର
ଲାଗେ । ତାର ଏହି ଭୟାକୁ ପଶକୁ ଅବିଶ୍ଵାର କଲାପରେ ସ୍ବାମୀ
ସୁଧାଂଶୁ ମୁହଁରେ କେମିତି ଏକ ହସ ଚହିଟ ଯାଇଥିଲା । ସୁଧାଂଶୁର
ସେ ହସର କାରଣ ସମି ମଧ୍ୟ ଖୁବ ଶାସ୍ତ୍ର ଅବିଶ୍ଵାର କରିନେଲା ।

-ସରକାର ଏହି ବାଣ୍ପୁଟାକୁ ରାତି ଦଶବା ପରେ
ନିଷିଦ୍ଧ କରିବା ବଦଳରେ ପୁରା ବଦ୍ର କରିପାରିଥାନ୍ତେ । ଖୁବ
ଧୀରେ ସମି କହିଲା ।

-ତମ ଲଜ୍ଜାରେ ? ଫୁଟି ସାରିଥିବା

ତାଳଫୋଟକାଟିକୁ ଦୂରକୁ ଫୋପାକୁ ଫୋପାକୁ ସୁଧାଂଶୁ କହିଲା ।

-ସମି ତାକୁ ଡରି ଡରି ଦେଖି ଭାବୁଥିଲା କିମିଦିନ
ତଳେ ଏହି କଥା ସୁଧାଂଶୁ ନିଜେ କହିଥିଲା । କିନ୍ତୁ ଏବେ ମାନିବ
ନାହିଁ । ସମି ଏବେ ସୁଧାଂଶୁକୁ ଦେଖି କଥା କହେ ନାହିଁ । ଯେତିକି
ଆବଶ୍ୟକ ସେତିକି । ବାହାର ଲୋକ ଦେଖିଲେ ସୁଧାଂଶୁର
ବଢ ପାତି ବିକୁରାଗରେ ପରିଣାତ ହୋଇଯାଏ ଯେଉଁଠାଳ
ସମି କାହୁମୁଦୁଶୁ ହୋଇ ତା' ଗୋଡ଼ ଧରିପକାଏ । ଯେଥିରେ
ସୁଧାଂଶୁର ଖୁସି । ମାତ୍ର କଥାଟିଏ କହିବାକୁ କହିବାକୁ
ସୁଧାଂଶୁ ଆହୁରି ଚିତେ । ସେ ଗହେଁ ସମି କିନ୍ତୁ କହୁଥାଉ
କହିଲେ ସିମା କଥାର ଉତ୍ସ ଖୋଜି ତାକୁ ଭରେଇବାକୁ ସୁଯୋଗ
ମିଳିବ ।

-କିନ୍ତୁ କହିଲନି ଯେ, ଲୋକଙ୍କ ସାମାନ୍ୟ ବିଳାସକୁ

ବୋଲ ପାଇଁ ସମ୍ପଲପୁରୀ ମଠ କିଣିଥୁଳି

ଏଥମ ରୋଜଗାର ! ଆଁ ! କଞ୍ଚା ବୟସର ପ୍ରଥମ ପ୍ଲାବଳମୟନ । ନିଜ ଉପରେ ଭରସା ଓ ଗର୍ବ କରିବାର ପ୍ରଥମ କାରଣ । ସେତେବେଳେ କିନ୍ତୁ ମୋର ବାକିରି ବା ରୋଜଗାରର କୌଣସି ଆବଶ୍ୟକତା ନ ଥିଲା । କମ୍ପୁଟର ଲକ୍ଷନ୍ତିରିଙ୍ରେ ସ୍ଲାଟକୋଡ଼ର ଶିକ୍ଷା ଏଇ ମାତ୍ର ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥାଏ । ପିଲାଟିଫିନ୍଱୍‌ର ପାଠପଢ଼ା ମୋ ଜୀବନରେ ବିଶେଷ ଗୁରୁତ୍ୱ ବା ଏକମାତ୍ର ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଲକ୍ଷ୍ୟ ହୋଇସିଥାଏ । ସ୍ଲାଟକ ଶ୍ରେଣୀ ଯାଏ ତ ମହାବିଦ୍ୟାଳୟ ଓ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟର ପାଠାଗାର ମୋ ଆବଶ୍ୟକତାକୁ ଯେତେ ସମ୍ଭବ ପୂରଣ କରି ଦେଇଥିଲା ହେଲେ ଏ ବ୍ୟୟସାପେକ୍ଷ କମ୍ପୁଟର ଶିକ୍ଷା ଓ ତା' ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ ହେଉଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଗତ କମ୍ପୁଟର ମୋ ପାଇଁ ଯୋଗାଦି ଦେବାକୁ କ୍ଷମତା ନ ଥିଲା କାହାର ମଧ୍ୟ । ସେତେବେଳେ ମୁଖ୍ୟ ମୁଖ୍ୟ ବଜାରରେ ଶ୍ରୀ କମ୍ପୁଟର ହେଉଥିବା ବହୁମୂଳ୍ୟ କମ୍ପୁଟର ମୋ ପାଇଁ କେବଳ ଏକ ଅଭିଳାଷ ହିଁ ଥିଲା । ଏଣେ ଶ୍ରେଣୀ କଷତରେ ସମୟ ଓ ମେନ୍ଟିନିଙ୍କ ଅଭାବକୁ ଛାତ୍ରାଳ୍କାତ୍ର ସ୍ଵର୍ଗୀୟ ଅଧିକ । ଖାସ ମୋ ପାଇଁ ବା କେତେ ସମୟ ଉପଲବ୍ଧ ହୋଇ ପାରନ୍ତା କମ୍ପୁଟରଟିଏ । ବାଧ ହୋଇ ଉପାୟଟିଏ ତିକ୍ତା କଲି । ସାକାଳ ଗୁରୁ ବାହାରି ସନ୍ଧ୍ୟା ଓ ସୁନ୍ଦର ଘରେ ପହଞ୍ଚିବାକୁ ତାରିଧା ଥାଏ ଘରେ । ତେଣୁ ସନ୍ଧ୍ୟା ଓ ପରେ ନିକଟପ୍ରାଯ୍ୟ ଏକ କମ୍ପୁଟର ଶିକ୍ଷାକେନ୍ଦ୍ରରେ ମୁଁ ଶିକ୍ଷାଦାନ କରିପାରନ୍ତି ନିଜ ସ୍ବର୍ଗିଧା ପୂର୍ବବକ ବିଷୟରେ । ବଦଳରେ ଦରମା ନୁହେଁ ବରଂ ମୋ ଆବଶ୍ୟକତା ଅନୁସାରେ ଯେତେ ସମୟ ବାହାର୍ବି କମ୍ପୁଟରରେ ମୋ ନିଜ ପ୍ରୋଗ୍ରାମ ବା ଯାହା କରି ପଢ଼ା ଅଭ୍ୟାସ କରିପାରି । ସର୍ବରେ ରାଜି ହେଲେ ଛତ୍ରପୂର ସହରର ସେହି ଛେତିଆ କମ୍ପୁଟର ଶିକ୍ଷାକେନ୍ଦ୍ରର ପ୍ରତିକ୍ରିୟା । ସତେ ଯେପରି ମୋ ସମସ୍ୟାମାନେ ଚଢ଼େଇ

ତଳି ଉଡ଼ିଗଲେ ସେବିନ ସନ୍ଧ୍ୟାରେ ତାଙ୍କ ସହମତିରେ । ଶୁଦ୍ଧ ଶୁଦ୍ଧ ହୋଇ ଘରକୁ ପେରିଲି । ଘରେ ବି ଆପରି କରିବାର କୌଣସି କାରଣ ନ ଥିଲା ଯେହେତୁ ତାଙ୍କ ଆମ ଘର ଶୁଦ୍ଧ ନିକଟରେ ଥିଲା । କେନ୍ଦ୍ରର ପ୍ରତିଷ୍ଠାତା ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ମଧ୍ୟ ପରିବାରର ଜଣେ ସଦସ୍ୟ ଭଲି ହିଁ ଥିଲେ । ଧାରେ ଧାରେ ଶିକ୍ଷାକେନ୍ଦ୍ରର ଗୋଟିଏ କ୍ଲ୍ଯାସ, ଦୁଇଟି, ତିନୋଟି ଏପରି ପଢ଼ନ ପଢ଼ନ ଦିନେ ଦିନେ ଛୁଟିଦିନଗୁଡ଼ିକରେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକଙ୍କ ଆଗ୍ରହରେ ଶିକ୍ଷାକେନ୍ଦ୍ରର ଦାୟିତ୍ୱ ମଧ୍ୟ ନେଇଲି । ନିଜ ପଢ଼ା ସହ ସମ୍ପୁଦ୍ରର ତେଜଳପମେଣ୍ଟ, ପ୍ରୋଗ୍ରାମିଂ, ସିଷ୍ଟମ ଆନାଲିସିସ ଭଲି ଶୁଦ୍ଧଦାୟିତ୍ୱ ମଧ୍ୟ ଶୁଦ୍ଧରେ ଗୁରୁତ୍ୱ ଗୁରୁତ୍ୱ କରିଲେ । ମୋ ପରିଶ୍ରମର ମୂଳ୍ୟକାନ ମୁଁ ବା କେମିଟି କରିପାରିଥାଏ ହେଲେ ଶୁଦ୍ଧ ଥିଲି ଶୁଦ୍ଧ । ଘରେ କେହି ବି ରାହିଁ ନ ଥିଲେ ମୁଁ କେବେ କୌଣସି କରିପାରି କି ରୋଜଗାର କରେ । ଏକ ଚିରାଚରିତ ପୁରୁଷତନ୍ତ୍ରିକ ମାନସିକତାର ଅଭିଭବକମାନେ ନିଜ ଥିଆର ଆମ୍ବନ୍ଦିରଣୀଙ୍କରୁ ବା ପଥର କରନ୍ତେ କିପରି ? ପିଲାଟିଫିନ୍଱୍‌ର ବୋତର ମୁଁ ସହ ଆର କିନ୍ତୁ ଯଦି ଯୋଗି ହୋଇ ଦେଖୁଥାଏ ତେବେ ସେଇଟି ହେଉଛି ତା' ଦେହର ସମ୍ପଲପୁରୀ ଶାଢ଼ି । ତେଣୁ ମୋ ପ୍ରଥମ ଦରମାରେ ପ୍ରଥମେ ବୋତ ପାଇଁ କିମ୍ବାଟିଲି ଗୋଟିଏ ନାଲି କୁମ୍ଭପକା ଘିଅରଙ୍ଗର ସମ୍ପଲପୁରୀ ମଠ, ମାତ୍ର ଗର୍ଭ ଚକ୍ର କରାରେ । ବୋତ ସେବିନ ଶୁଦ୍ଧ ଶୁଦ୍ଧ ଥିଲା । ତା' ଆଖରେ ପୂର୍ବତାର ଲୁହ୍ର ମୁଁ ଦେଖିବା ପୂର୍ବରୁ ସେ ତାକୁ ପୋଛି ନେଇଥିଲା ଆଉ ଏକ ଶାଢ଼ି କମିରେ । ଶୁଦ୍ଧ ଲୁହ୍ରର ରାଗ ଦେଖେଇବା ତା'ର ପୁରୁଣ ଅଭ୍ୟାସ । ହାତରେ ମଠିକୁ ଧରି ସେ ସେମିତି ମୋତେ ଧମାକେଇ ଥିଲା ଭାବିଲି ସେ ତାକୁ ଫୋପାଦି ଦେବ, ହେଲେ ମାର୍ଗଶିର ମାସର ଶୁଦ୍ଧବାରଗୁଡ଼ିକ ପାଇଁ ସାଇତା ରହିଲା ସେ ମଠ । ମୁସି ଉପରେ ନାଲିଧିତି ମଠାର ଓଡ଼ିଶା ଥିଲା ।

ତାହୁଁ । ଆଶା ଆପଣ ଗୁରୁତ୍ୱ କରିବେ ! ” ମୋର ବା ଆଉ କହିବାର କ’ଣ ଥିଲା ! ଜୀବନର ପ୍ରଥମ ରୋଜଗାର, ଗୋଟିଏ ମାଟିଆ ରଙ୍ଗର ଲାପାପା ଭିତରେ ଭରି ସେ ନିଜ ଅଙ୍ଗାଶରେ ମୋ ଆଡ଼କୁ ଏକ ଅଭ୍ୟାସ ଶୁଦ୍ଧରେ ବଢ଼େଇ ଦେଇଥିଲେ ଓ ମୁଁ ଶୁଦ୍ଧ ଆଗ୍ରହରେ ତାକୁ ଗୁରୁତ୍ୱ କରିଲେ । ପରାତିନ୍ଦ୍ରିୟ ମଧ୍ୟ କେତେ ଚଙ୍ଗା ଦେଉଛନ୍ତି । ମୋ ପରିଶ୍ରମର ମୂଳ୍ୟକାନ ମୁଁ ବା କେମିଟି କରିପାରିଥାଏ ହେଲେ ଶୁଦ୍ଧ ଥିଲି ଶୁଦ୍ଧ । ଘରେ କେହି ବି ରାହିଁ ନ ଥିଲେ ମୁଁ କେବେ କୌଣସି କରିପାରି କି ରୋଜଗାର କରେ । ଏକ ଚିରାଚରିତ ପୁରୁଷତନ୍ତ୍ରିକ ମାନସିକତାର ଅଭିଭବକମାନେ ନିଜ ଥିଆର ଆମ୍ବନ୍ଦିରଣୀଙ୍କରୁ ବା ପଥର କରନ୍ତେ କିପରି ? ପିଲାଟିଫିନ୍଱୍‌ର ବୋତ ମୁଁ ସହ ଆର କିନ୍ତୁ ଯଦି ଯୋଗି ହୋଇ ଦେଖୁଥାଏ ତେବେ ସେଇଟି ହେଉଛି ତା' ଦେହର ସମ୍ପଲପୁରୀ ଶାଢ଼ି ।

ପ୍ରଥମ ରୋଜଗାର

ଲେଖକା ସୁଜାତା ମହାପାତ୍ର ନିଜ ପ୍ରଥମ ରୋଜଗାର ସମ୍ପର୍କରେ ଯାହା କୁହୁଟି...

ଯେବେ ସେ ମଥାରେ ସିନ୍ଦ୍ର ନାଉଥାଏ, ଲାଗେ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଠକୁରାଣୀ ବିଜେ କରିଛନ୍ତି ମୋ ସାମାରେ । ଏତେ ଯତ୍ନରେ ରଖିଥିବା ସେ ମଠ ଶେଷ ଯାଏ ତା' ସହ ରହିଥିଲା ଓ ତାକୁ ହିଁ ଯୋଡ଼େଇ ହେଲେ ସେ ଆମର ବିଦ୍ୟା ପାଇଁ ରହିଗଲା । ପରେ ପମ୍ବ ବହୁତ ରୋଜଗାର କରିଛି ସତ, ହେଲେ ସେ ପ୍ରଥମ ରୋଜଗାର ଶୁଦ୍ଧ ଅନନ୍ୟ । ତାହା ମୋ ଜୀବନର ଏକ ସୁଖଦ ପୂର୍ଣ୍ଣତା ।

ତୋରା ଚାହାଣୀର ଭିତରୀ ଭାବନାରେ ଘୁରି ଯାଉଛି ମଥା

ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ: ଆପଣଙ୍କ ସମ୍ପଲପୁରୀ ସେହି କଣେଇ କଣେଇ ତାହାଣୀର ପରିମର ପାଇଁ ଲାଗିଲି ଗୋଟିଏ ନାଲି ଯାଉଛି ମଥା ।

ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ: ଆପଣଙ୍କ ସମ୍ପଲପୁରୀ ସେହି କଣେଇ କଣେଇ ତାହାଣୀର ପରିମର ପାଇଁ ଲାଗିଲି ଗୋଟିଏ ନାଲି ଯାଉଛି ମଥା । ଏବେ ମନକୁ ଥଣ୍ଡା କରି ଏକଥାକୁ ଭଲା ଭାବରେ ତର୍ଜନୀ କରିବୁ । ଯଦି ପ୍ରେମ କରିବାକୁ ଥଣ୍ଡା ଭିତରେ ତର୍ଜନୀ କରିବାକୁ ନାହିଁ । ନିଜ ଉପରେ ଶତ ଶତ ପ୍ରତିଶତ ଭରିବା ରଖିବୁ । ଏପରି ବଳ୍କ ପକାନ୍ତି ଯେମିତି ଆପଣଙ୍କ ପ୍ରେମିକା ଆପଣଙ୍କଠାରୁ ଦୂରେ ଯିବାକୁ ଚାହୁଁ । ଯଦି ଏକଥା ସତ ହୋଇଥାଏ, ତେବେ ସେଭଳି ପ୍ରେମ ଆଉ ପ୍ରେମିକା ଉପରେ ଭରିବା କରିବା ଠିକ୍ ନୁହେଁ ।

ପ୍ରଶ୍ନ: ପ୍ରେମ କଲେ କେମିତି ଲାଗେ କହିବେ କି ସାଥୀ ?

-ମନୋଜ, ନୟାଗତ

ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ: ପ୍ରେମ କଲେ କେମିତି ଲାଗେ କହିବେ କି ସାଥୀ ? ତେଣୁ ଯିଏ ସଜ ଦିଲ୍ଲରେ ପ୍ରେମ କରିଛି ସେ ହିଁ ପ୍ରେମର ଅସଲ ଚାର୍ମ କ’ଣ ତାହା ଜାଣିପାରିଛି । ଯଦି ପ୍ରେମ କେବଳ ନାମକୁ ମାତ୍ର କରୁଥାଆନ୍ତି ତେବେ ତାହା ସବୁବେଳେ ପାରିଛିଆ ଲାଗିଥାଏ ।

ତେଣୁ ନିଜ ପ୍ରେମ ଆଉ ପ୍ରେମିକା ଉପରେ ଶତ ପ୍ରତିଶତ ବିଶ୍ୱାସ ରଖିବୁ । ପ୍ରେମର ଯେମିତି ଅବଶ୍ୟକ ଭାବରେ ଏଣ୍ଟି ନ କରେ ସେଥୁପ୍ରତି ସତକ ରୁହୁନ୍ତା

ପ୍ରାୟ ସମସ୍ତଙ୍କ ଘରେ ଥାଏ
ଲ୍ୟାମ୍ପା ବେଡ଼ ସାଇଭ୍ ଲ୍ୟାମ୍ପ, ସ୍କୁଟ୍
ଲ୍ୟାମ୍ପ ସହିତ ଆଜିକାଳି ବିଭିନ୍ନ
ପ୍ରକାରର ଡେକୋରେଟିଭ ଲ୍ୟାମ୍ପ
ବି ମିଳୁଛି ତା'ସହ ଅନେକ ଅଜବ
ଡିଜାଇନର ଲ୍ୟାମ୍ପ ବି ଅଛି, ଯାହା
ଘରକୁ ଏକ ଭିନ୍ନ ଲ୍ୟାମ୍ପ
ଦେବା ସେଇଭଳି କିଛି ଲ୍ୟାମ୍ପ
ସମ୍ପର୍କରେ...

ମେଇ ଏହି ଲ୍ୟାମ୍ପ ଡିଆରି କରିଛନ୍ତି ଡିଜାଇନର ଆଲେଞ୍ଚ
କୋଜିନେବୁ।

ବୁଲ୍ ରେଷ୍ଟ୍ ଲ୍ୟାମ୍ପ: ଶୋଇବା ପୂର୍ବରୁ ବେତ୍ରେ
ଯେଉଁମାନଙ୍କର ବହି ପଡ଼ିବା ଅଭ୍ୟାସ ଥାଏ ସେମାନଙ୍କୁ ଏହି
ଲ୍ୟାମ୍ପ ନିଶ୍ଚିତଭାବେ ଭଲ ଲାଗିବ । ସେ ପରୀକ୍ଷା ହେଉବା
ଭୂତ କାହାଣୀ ଏହି ଲ୍ୟାମ୍ପର ଶାତଳ ଆଲୋକରେ ବେଶ
ଭଲଭାବେ ଓ ସୁନ୍ଦର ପରିବେଶରେ ପଡ଼ିବାର ମାତ୍ର ।
ଉଠାଇପାରିବେ । ଆଉ ଏହାର ଉଜାଇନ ଏମିତି ହୋଇଛି
ଯେ, ପଢ଼ି ପଢ଼ି ନିଦ ଆସିଲେ ଯେଉଁ ପୃଷ୍ଠାରୁ ପତା ସରିଛି
ବହିକୁ ସେହି ପୃଷ୍ଠାରେ ଲ୍ୟାମ୍ପ ଉପରେ ରଖି ପାରିବେ ।
ଯହାର ପାହୁଥିବା ପୃଷ୍ଠା ହଜିବ ନାହିଁ । ଏହାକୁ ଲି ସାଙ୍ଗ ଗିନ୍
ଡିଜାଇନ କରିଛନ୍ତି ।

ମୂନ ରକ ଲ୍ୟାମ୍ପ: ଦେଖିବାକୁ ପଥର ପରି । ହେଲେ ଏହା
ଜଳେ ଓ ବହୁତ ଆକର୍ଷଣୀୟ ଲାଗେ । ଇଟାଲୀର ରାଭେନାରେ
ଏହାକୁ ହାତରେ ଢାରି କରାଯାଇଥାଏ । ସାଧାରଣତଃ
ଫାଇରର ବ୍ୟାସ ଉପରେ ନାରୁଗାଲ ଜଣାଲାଯ ଷ୍ଟ୍ରେନ୍‌ର
ଏକ ଲେଇସର ଏହି ଲ୍ୟାମ୍ପ ଉପରେ ହୋଇଥାଏ । ଏହା
ଘରେ ଏକ ପ୍ରାକୃତିକ ପରିବେଶ ସୃଷ୍ଟି କରେ ।

ନିଃମ ଲ୍ୟାମ୍ପ: ଏହି ଲ୍ୟାମ୍ପ ଦେଖିବାକୁ ଏକ କାଠ ପରି, ଯାହାକି
ତାଳିବା ପରି ମନେ ହୁଏ । ନ୍ୟୂଯକ୍ଷେ କୁଳମିନ୍଱ ସାଇଭ୍
ପେସିପିକ ଡିଜାଇନ ନାମକ ଲାଗେଇୟର ଓ ଫର୍ମର
ଡିଜାଇନ କମ୍ପାନୀ ଏହାକୁ ଡିଜାଇନ କରିଛି । ଏହାର ମୂଲ୍ୟ
୨,୬୦୦ ଡଲାର ରହିଛି ।

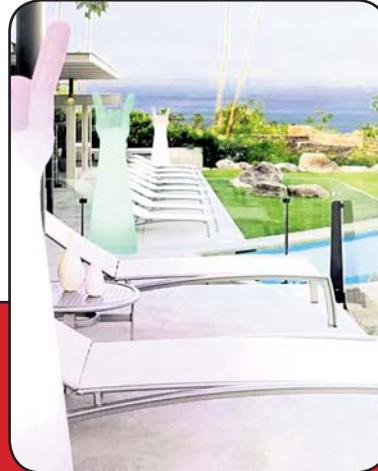

ସିକର୍ବ ଲ୍ୟାମ୍ପ: ଏହି ଲ୍ୟାମ୍ପକୁ କ୍ଲାରା କୋଦିନ ଡିଜାଇନ
କରିଛନ୍ତି । କୋତା ପରି ଦେଖିବାକୁ ଉଚ୍ଚ ଲ୍ୟାମ୍ପର ଲେନ୍‌କ୍ରେଟ୍
ତାରଗୁଡ଼ିକ ଏଭଳି କରାଯାଇଛି ଲାଗେ ସତେ ଯେମିତି
ଏହା କୋତାରେ ସ୍ଵ' ଲେସ । ବିଦ୍ୟୁତ ସଂଯୋଗ ହେଲେ ଏହି
କୋତାରେ ଲାଗିଥିବା ବଲ୍ବ ଜଳେ । ଆଉ ବେଶ ମୁଦ୍ରା
ଦେଖାଯାଏ ।

ଅନ୍ତର୍ଭାବ ଲ୍ୟାମ୍ପ

ରକ୍ତ ଏନ୍ ରୋଲ ଲ୍ୟାମ୍ପ: ଏହା ଦେଖିବାକୁ ଡିଭ୍ରୁଜାଗାର,
ଯାହାର ଉପର ଭାଗ ମଣିଷର ହାତ ପରି । ଆଉ
ଆଙ୍ଗୁଗୁଡ଼ିକ ରକ୍ତ ଜଳ ମୁଦ୍ରାରେ ଥାଏ । ଏହାକୁ ଘରେ,
ପକ୍ଷିଜ୍ଵଳାରେ ସକଳବା ଲାଗି ବ୍ୟବହାର କରି
ହେବ । କିନ୍ତୁ ଓ ଓପନ ପାର୍କ ଏରିଆରେ ତ ଏହା ବହୁତ
ସୁନ୍ଦର ଦେଖାଯାଏ । ଏହାକୁ ଡିଜାଇନ କରିଛନ୍ତି ଡେନିସ
ପୋପେନକୋର୍ଟ ।

ପେଞ୍ଜୁଇନ୍ ଲ୍ୟାମ୍ପ: ଏହି ଲ୍ୟାମ୍ପ ଦେଖିବାକୁ ବହୁତ କ୍ଷୁଣ୍ଟ ।
ପେଞ୍ଜୁଇନ୍ ପରି ଦେଖିବାକୁ ଏହି ଲ୍ୟାମ୍ପଗୁଡ଼ିକ ଯେବେ
ଜଳେ ବହୁତ ଆକର୍ଷଣୀୟ ଲାଗେ । ସେଉଁ ଦି ପେଞ୍ଜୁଇନ୍ ଥିମକୁ

ଗ୍ରନ୍ଜେୟାଟି

ସୁଚନା

ଏଠାରେ ଫଟୋ ପ୍ରକାଶ
ପାଇବା ପାଇଁ କିଛି ଚଙ୍ଗା
ଦେବାକୁ ପଡ଼େନାହିଁ ।
ଯୋଗ୍ୟ ବିବେଚିତ ଫଟୋ
ହିଁ ପ୍ରକାଶ ପାଇବ ।

ହାଇ

ହାଇ

ତା'

ସ୍ଥାମୀ: ଆଜିରୁ ତା' ଆମେ ପାଖ ତା'
ଦୋକାନରୁ ପିଲବା ।
ସ୍ତ୍ରୀ: ମୁଁ ତା' କରି କରି ଥକି ପଡ଼ୁଛି ବୋଲି
ଏମତି ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଇଛ ନା କ'ଣ ?
ସ୍ଥାମୀ: ନା । ମୁଁ କପ୍ତ ଧୋଇ ହୋଇ ଥକି
ପଡ଼ିଲିଣି ସେଇଥିପାଇଁ ।

ଟାଇମ୍

ମାଲିକ ଚାକରଙ୍କୁ: ମାଜମ କେତେ ହେଲାଟି
କହିଲୁ ।
ଚାକର: ଆଜ୍ଞା, ମତେ ମାଜମ ଦେଖୁ
ଆସେନା ।
ମାଲିକ: ହଉ, ଖାଲି ଏତିକି କହ ବଡ଼ କଷା
ଓ ସାନ କଷା କୋଉଠି ଅଛି ?
ଚାକର: ଦୁଇଟା ଯାକ ଯାକ ଉଚିତରେ ଅଛି ।
ମାଲିକ: ହେ, ଭଗବାନ !

ଘର

ବସରେ ଜଣେ ମୁବତୀ ଜଣେ ମୁବକଙ୍କୁ:
ପ୍ଲଟ ସିର୍ ମତେ ଦିଅନ୍ତୁ ।
ମୁବକ: କାହିଁକି ଦେବି ?
ମୁବତୀ: ଦେଖୁଛନ୍ତି ଜଣେ ସୁନ୍ଦର ମୁବତୀ
ନିଃସହାୟ ହୋଇ ଠିଆ ହେଲାଟି, ତାକୁ ସିର
ଦେଇପାରିବେନି ?
ମୁବକ: ତମେ ମୋ ସହ ଦିବାହ କରି ନିଅ ।
ମୁବତୀ: ପାଗଳ ନା କ'ଣ ?
କାହିଁକି ବାହା ହେବି ?
ମୁବକ: ଦେଖୁଛ ଜଣେ କୁଆଁରା ହ୍ୟାତ୍ରେସମ୍
ମୁବକ ଏକୁଆଁରା ବୁଲୁଛି । ତମେ ତାକୁ ବାହା
ହେଲାପାରିବେନି ? ବାହା ହେଲଗଲେ ତମେ
ବି ଆର ନିଃସହାୟ ରହିବେନି ।

ଦୀପାବଳିରେ ବୁଲାବୁଲି

ଆଲୋକର ପର୍ବ ଦୀପାବଳି । ଏହାକୁ ବେଶ ଉତ୍ସାହର ସହ ପାଳନ କରିଥାନ୍ତି ଦେଶବାସୀ । ଦୀପ ଜାଳି, ରଙ୍ଗନ ଆଲୋକମାଳରେ ଘର, ଦୁଆର, ରାତ୍ରାଘାଟ ସଜାଇବା ସହ ବନ୍ଧୁମାନଙ୍କ ଗହଣରେ ଖୁସିରେ ଖୁସିରେ କେମିତି ଏହି ଶୁଭଦିନଟ ବିତ୍ତ୍ୟାଏ ଆଦୌ ଜଣାପଡ଼େନି । ଅନ୍ୟପକ୍ଷେ କେହି କେହି ଏହି ଅବସରରେ ବାହାରକୁ କୁଆଡ଼େ ବୁଲିମିବାକୁ ପୁଣି ବି କରିଥାନ୍ତି । ଯଦି ଆପଣଙ୍କର ବି ଏମିତି କିଛି ପୁଣି ରହିଥାଏ, ତା'ହେଲେ ଆସନ୍ତୁ ଜାଣିବା ଦେଶର କେଉଁ କେଉଁ ପ୍ଲାନକୁ ବୁଲିଗଲେ ଦୀପାବଳି ଛୁଟିର ଭରପୂର ମଜା ଉଠାଇଛେ...
✿ ବାରଣାସୀ: ଉତ୍ତରପୁରଦେଶରେ ଥିବା ଏହି ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତମୁଳଟି ଲୋକମୁଖରେ ବନାରାସ ତଥା କାଶୀ ନାମରେ ବି ବେଶ ପରିଚିତ । ଏହା ମୁନିଆର ସବୁଠାରୁ ପ୍ରାଚନ ତଥା ସର୍ବଦା ପ୍ରତି ପଥରେ ଅଗ୍ରପର ହେଉଥିବା ଏକ ସହର ଭାବେ ମଧ୍ୟ ଜଣାଶୁଣା । ହିନ୍ଦୁ ଧର୍ମର ସବୁଠାରୁ ପବିତ୍ରତମ ସହର ଭାବେ ବି ଏହା ଖ୍ୟାତ । ଏହି ସହରକୁ ନେଇ ହିନ୍ଦୁ ଧର୍ମରେ ଏକ ମାନ୍ୟତା ରହିଥିଯେ, ଯଦି କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଏଠାରେ ମୃତ୍ୟୁ ହୋଇଯାଏ କିମ୍ବା ଏଠାରେ କାହାର ଯଦି ଅଞ୍ଚିତ ସଂଘାର କରାଯାଏ ; ତା'ହେଲେ ତାଙ୍କୁ ମୋକ୍ଷ ପ୍ରାସ୍ତୁତ ହୋଇଥାଏ । ତେବେ ଦୀପାବଳି ଅବସରରେ ଲକ୍ଷାଧିକ ଦୀପରେ ତଥା ରଙ୍ଗନ ଆଲୋକମାଳରେ ଏଠାକାର ପବିତ୍ର ଘାଟ ସଜାଯାଇଥିବାର ଦୃଶ୍ୟକୁ ଯିଏ ଦେଖିବେ ସିଏ କ୍ଷଣିକରେ ମନୁଷ୍ୟ ହୋଇଯିବେ ।
✿ ଦିଲ୍ଲୀ: ଉତ୍ତର ପ୍ରାଚନତା ତଥା ଆଧୁନିକତାର ସମନ୍ୟ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥାଏ ଏଠାରେ । ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦୃଷ୍ଟି କୋଣରୁ

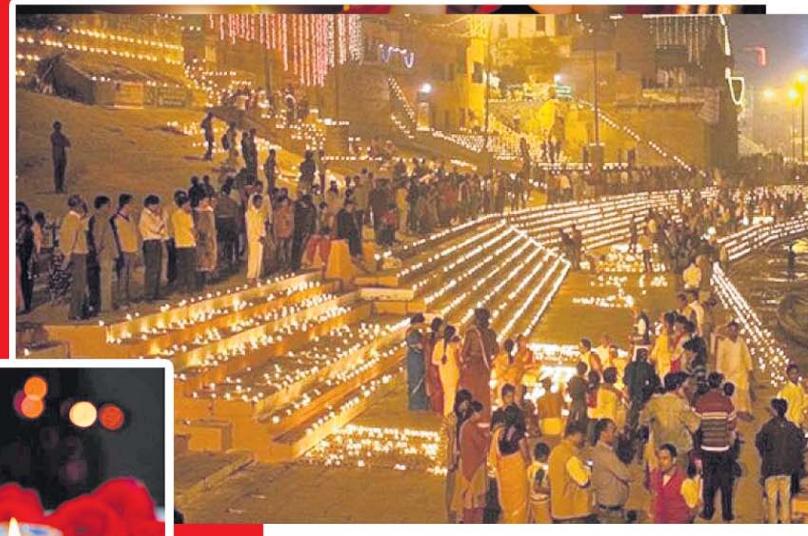
ଦେଖିଲେ, ବର୍ଷର ଯେ କୌଣସି ସମୟରେ ଏଠାକୁ ବୁଲିଗଲେ ବୁଲିବାର ଭରପୂର ଆନନ୍ଦ ଉଠାଇ ହୋଇଥାଏ । ବିଶେଷ କରି ଦୀପାବଳି ପର୍ବ ଅବସରରେ ଏଠାକୁ ବୁଲିଗଲେ ମନ ମିଜାରୁ ଖୁସି ହୋଇଗଲା ପରି ଲାଗେ । କାରଣ ଏହି ପର୍ବକୁ ସାରା କରିବା ପାଇଁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଦିଲୀ ସହର ରଙ୍ଗନ ଆଲୋକମାଳରେ ସଜେଇ ହୋଇ ପିଥାଏ । ଏଥୁସିତ ସମସ୍ତଙ୍କ ଦୁଆର ବ୍ୟଞ୍ଜନର ବାସାରେ ଫେଟ ପୁରିଗଲା ଭଲି ଅନୁଭବ ହୁଏ । ପ୍ଲାନେ ପ୍ଲାନେ ରଙ୍ଗନ କାର୍ଯ୍ୟକୁମର ଆଯୋଜନ ବି କରାଯାଇଥାଏ ; ଯାହା ପ୍ଲାନାଯି ଲୋକ ହୁଅନ୍ତୁ ବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମସ୍ତଙ୍କ ଖୁବ ଆକଷ୍ମତ କରିଥାଏ ।

✿ କଳିକତା: ନିଜର ବିଧିଷତା, ବିଶେଷତା, ସାହିତ୍ୟ, ସଂସ୍କାର ବିଭିନ୍ନ ପର୍ବପର୍ଵଣି କ୍ଷେତ୍ରରେ ବି କଳିକତା ସବୁବେଳେ ଖାସ ରହିଥାଏ । ଦଶହରା ହେଉ ଅବା ଦୀପାବଳି ପରକୁ ବେଶ ଆନନ୍ଦଭୂଷାହର ସହ ପାଲିଥାନ୍ତି ଏଠାକାର ବାସିବା । ଦୀପ ଜାଳି, ରଙ୍ଗନ ଆଲୋକମାଳରେ ଘରପାର ସଜାଇ, ବନ୍ଧୁମାନଙ୍କ ସହ ମଜାମଜଳିସିରେ ଏଠାକାର ଲୋକେ ଏତେ ମଜି ଯାଇଥାନ୍ତି ଯେ, ପର୍ବଶର ରହୁ ଏଠାରେ ଆହୁରି ରଙ୍ଗନ ହୋଇ ଉଠେ । ସେହିପରି ଏଠାକୁ ବୁଲି ଆସୁଥିବା ଆଗକୁଳ ବି ଏଠାରେ ଦୀପାବଳିର ଭରପୂର ମଜା ନେବା ସହ ଏଠାରେ ଥିବା ଅନେକ ମାତା କାଳାଙ୍କର ମଧ୍ୟ ବୁଲିବାର ଆନନ୍ଦ ଲଭିଥାନ୍ତି ।

✿ ଜୟପୁର: 'ପିଲ୍ଲ ସିଟି' ଭାବେ ପରିଚିତ ରାଜ୍ୟାନନ୍ଦ ଏହି ସହରଟିରେ ବି ଦୀପାବଳିକୁ ବେଶ ଧୂମଧାମରେ ପାଳନ କରାଯାଇଥାଏ । ଏହା ରାଜ୍ୟାନନ୍ଦ ରାଜ୍ୟାନନ୍ଦ ଭାବେ ବି ପ୍ରସିଦ୍ଧ । ହିନ୍ଦୁ ବାସୁକିଲାର ଅନେକ ନିଜକ ଉଦାହରଣ ଏହି ସହରରେ ହେଲେ ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ । ଦୀପାବଳି ଅବସରରେ ଏହି ସହର ଏତେ ଆକର୍ଷଣୀୟ ଭାବେ ସଜେଇ ହୋଇଥାଏ ଯେ, ଯାହାକୁ ଆଖିରେ ନ ଦେଖିଲେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବା ଅସମ୍ଭବ । ତା'ଏହି ଆଗକୁଳଙ୍କୁ ଆକୁଷ୍ଣ କରିବା ପାଇଁ ଅନେକ ଶୋଇ ବଡ଼ ମୋଳାର ବି ଆଯୋଜନ କରାଯାଇଥାଏ ଏହି ସମୟରେ । ସାଧାରଣରେ କହିବାକୁ ଗଲେ ଜୟପୁର ବୁଲିବାର ପ୍ରକୃତ ମଜା ସେତେବେଳେ ଆସେ ଯେବେ ଦୀପାବଳି ଅବସରରେ ଛୁଟି କରାଇବାର ସ୍ଥାଯୀ ଏଠାରେ ମିଳେ ।

ଡେବେ କେବଳ ଏହିସବୁ ପ୍ଲାନ ନୁହେଁ, ଅମୃତସର, ଶିବକାଶୀ, ମୁଜାରାଟ, ଗୋଆରେ ବି ଦୀପାବଳିକୁ ବେଶ ଧୂମଧାମରେ ପାଳନ କରାଯାଇଥାଏ ; ଯେଉଁଠାକୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବୁଲିଯାଇ ଦୀପାବଳିର ନିଆରା ଅନୁଭୂତି ପାଇଁଠାପାରିବେ ।

ଆଲୋକର ପର୍ବ ଦୀପାବଳିକୁ
ଦେଶର ବିଭିନ୍ନ ପ୍ଲାନରେ
ଖୁବ ଧୂମଧାମରେ ପାଳନ
କରାଯାଇଥାଏ । ତେବେ
ଦୀପାବଳି ଛୁଟିର ଭରପୂର
ଆନନ୍ଦ ନେବା ପାଇଁ କେଉଁ ପ୍ଲାନକୁ
ବୁଲିଗଲେ ଠିକ୍ ହେବ ଜାଣନ୍ତୁ ସେ
ସମ୍ପର୍କରେ...

ଦୀପ ଶାହୀମ୍ୟ

ହିନ୍ଦୁ ଧର୍ମରେ ଦୀପର ବହୁତ ମାହାମ୍ୟ ରହିଛି । ରକ ବେଦରେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ, ଦୀପରେ ଦେବତାଙ୍କ ତେଜ ରହିଥାଏ । ସେଥିପାଇଁ ଦୀପ ପ୍ରକ୍ଳଳନ କଲେ ସକାରାମୁକ ଉର୍ଜା ସଞ୍ଚାର ହୁଏ ବୋଲି ବିଶ୍ୱାସ ରହିଛି । ତ୍ରୈତ୍ୟ ଯୁଗରେ ଶ୍ରୀରାମ ରତ୍ନ ବନବାସ କାଟି ରାବଣଙ୍କୁ ବନ୍ଦ କରି ସାତା ମା'ଙ୍କ ସହ ଅଯୋଧ୍ୟା ଫେରିବାବେଳେ ଓ ସାପର ଯୁଗରେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ନରକାସୁର ରାଷ୍ଟ୍ରସବୁ ବନ୍ଦ କରିବା ପରେ ପ୍ରଦୀପ ପ୍ରକ୍ଳଳନ କରାଯାଇଥିଲା । ଅଗ୍ନି ପୂରାଣ, ବ୍ରହ୍ମ ବୈବର୍ତ୍ତ ପୂରାଣ, ଦେଖା ପୂରାଣ ସହ ଉପନିଷଦ ଓ ବେଦରେ ଗାଇ ଘିଅ ଅବା ତିଳ ତେଲରେ ଦୀପ ଜଳାଇବାର ବିଧାନ ରହିଥିବା ଉଲ୍ଲେଖ ରହିଛି । ଚେତିକ କାଳରେ ହେଉଥିବା ଯୋମାଯୁଜ୍ଞରେ ‘ତମାସୋ ମା ଜ୍ୟୋତିର୍ମନୟ’ ମନ୍ତ୍ର ପଢାଯାଉଥିଲା, ଯାହାକି ବୃଦ୍ଧଦାରଣ୍ୟକୋପନିଷଦର ମନ୍ତ୍ର ଅଟେ । ଆଉ ଏହାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ମତେ ଅନ୍ଧକାରରୁ ପ୍ରକାଶ ଆଡ଼କୁ ନିଆନ୍ତରୁ । ଦୀପର ଜ୍ୟୋତିର୍ମୟ ଶିଖାକୁ ଜ୍ଞାନର ପ୍ରତୀକ ଭାବେ ମଧ୍ୟ ଗଣନା କରାଯାଏ ।

ପଞ୍ଚ ତତ୍ତ୍ଵର ପ୍ରତୀକ ହେଉଛି ମାତି ଦୀପ: ମାତି ଦୀପ ପଞ୍ଚ ତତ୍ତ୍ଵର ପ୍ରତୀକ । ମାତିକୁ ପାଠିରେ ବହୁତାଇ ତକଟି ଦୀପ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଥାଏ । ତେଣୁ ଏହା ଭୂମି ତତ୍ତ୍ଵ ଓ ଜଳ ତତ୍ତ୍ଵର ପ୍ରତୀକ ଅଟେ । ଏହାକୁ ତିଆରି କରାଯିବା ପରେ ଖରା ଓ ପବନରେ ସୁଖାଯାଇଥାଏ । ତେଣୁ ଏହାକୁ ଆକାଶ ତତ୍ତ୍ଵ ଓ ବାସ୍ତ୍ଵ ତତ୍ତ୍ଵର ପ୍ରତୀକ ବି ଧରାଯାଏ । ପରେ ଏହାକୁ ନିଆନ୍ତରେ ପୋଡା ଯାଇଥାଏ । ତେଣୁ ଏହା ଅଗ୍ନି ତତ୍ତ୍ଵର ପ୍ରତୀକ ବି ।

ପ୍ରଦୀପ ପ୍ରକ୍ଳଳନର ଉପକାର: କୁହାଯାଏ ମନୁଷ୍ୟ ଶରୀରରେ ଗର୍ଭ ଉର୍ଜା ତକ୍ତ୍ର ଥାଏ । ଘିଅ ଦୀପ ଜାଲିଲେ ଏହି ତକ୍ତ୍ର ସବୁ ଜାଗ୍ରତ ହୋଇ ଶରୀରରେ ନୂଆ ଉର୍ଜା ସଞ୍ଚାର ହୋଇଥାଏ ବୋଲି ବିଶ୍ୱାସ ରହିଛି । ଘିଅରେ ଏକ ସୁନ୍ଦର ସୁଗନ୍ଧ ଥାଏ, ଯାହା ଜଳିବା ସ୍ଥାନରେ ଅନେକ ସମୟ ଯାଏ ରହେ ଓ ସେହି ସ୍ଥାନ ସୁନ୍ଦର କରେ । ଯଦ୍ବାରା ଅନେକ ଗୋଗ୍ରୁ ରକ୍ଷା ମିଳେ । ତେବେ ଯଦି ଘିଅ ଦୀପରେ ଲବଙ୍ଗ ପକାଇ ଜଳାଯାଏ ଏଥରୁ ନିର୍ଗତ ଧୂଆଁ ଘର ପାଇଁ ପୁରୁଷୀଯର କାମ କରିଥାଏ । ଯାହା ରମ୍ଭ ଗୋଗ୍ରୁ ମୁଣ୍ଡ ଦେବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରେ । ଯଦି ତିଳ ତେଲରେ ଦୀପ ଜଳାଯାଏ ଏହା ଶରୀରର ମୂଳଧାର ଏବଂ ସ୍ଵାଧୂଷାନ ତକ୍ତ୍ରକୁ ଏକ ସାମା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜାଗ୍ରତ କରିବାର କାମ କରିଥାଏ । ଅଗ୍ନି ପୂରାଣ ଅନୁସାରେ ସୁର୍ଯ୍ୟାଷ୍ଟ ପରେ ସୁର୍ଯ୍ୟବାର ନିକଟରେ ଦୀପ ଲଗାଇଲେ ମା' ଲକ୍ଷ୍ମୀ ପ୍ରସନ୍ନ ହୁଅନ୍ତି ବୋଲି ବିଶ୍ୱାସ ରହିଛି । ତେବେ ଖଣ୍ଡିତ ଦୀପ ଲଗାଇବା ଠିକ୍ ନୁହେଁ ।

ହିନ୍ଦୁ ଧର୍ମରେ ଦୀପର ବହୁତ ମାହାମ୍ୟ ରହିଛି । ରକ ବେଦରେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ, ଦୀପରେ ଦେବତାଙ୍କ ତେଜ ରହିଥାଏ । ସେଥିପାଇଁ ଦୀପ ପ୍ରକ୍ଳଳନ କଲେ ସକାରାମୁକ ଉର୍ଜା ସଞ୍ଚାର ହୁଏ ବୋଲି ବିଶ୍ୱାସ ରହିଛି... ଆଜିକାଲିର ବ୍ୟପ୍ତବ୍ୟାଳ ଦୂରିଆରେ ଦେଖାଯାଉଛି ଲୋକମାନେ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ଗୋଗ୍ରୁ ଆକ୍ରମ ହେଉଛନ୍ତି । ଆଉ ଏବେକାର ସବୁରୁ ବଡ଼ ସମସ୍ୟା ହେଉଛି ନିଦ୍ରାହିନତା ତଥା ସୁନିଦ୍ରା ନ ହେବା । ଖାସ ଏହି ସମସ୍ୟାକୁ ନଜରରେ ରଖି ତିଆରି କରାଯାଇଛି ଏକ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ତକ୍ତ୍ରା, ଯାହାର ନାଁ ହେଉଛି ‘ଯୋମନକ୍ଷ’ । ଏହାକୁ ଏକପ୍ରକାରର ଗୋବେଟିକ ତକ୍ତ୍ରା । ଏହାକୁ ଭଲ ନିଦ ହେବା ଲାଗି ଡାକନ କରାଯାଇଛି । ଏହାକୁ ଜାଗୁଡ଼ିକି ଧରି ଶୋଇବାକୁ ହୁଏ ।

ସୁନ୍ଦରୀ ପାଇଁ ତକ୍ତ୍ରା

ଆଜିକାଲିର ବ୍ୟପ୍ତବ୍ୟାଳ ଦୂରିଆରେ ଦେଖାଯାଉଛି ଲୋକମାନେ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ଗୋଗ୍ରୁ ଆକ୍ରମ ହେଉଛନ୍ତି । ଆଉ ଏବେକାର ସବୁରୁ ବଡ଼ ସମସ୍ୟା ହେଉଛି ନିଦ୍ରାହିନତା ତଥା ସୁନିଦ୍ରା ନ ହେବା । ଖାସ ଏହି ସମସ୍ୟାକୁ ନଜରରେ ରଖି ତିଆରି କରାଯାଇଛି ଏକ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ତକ୍ତ୍ରା, ଯାହାର ନାଁ ହେଉଛି ‘ଯୋମନକ୍ଷ’ । ଏହାକୁ ଏକପ୍ରକାରର ଗୋବେଟିକ ତକ୍ତ୍ରା । ଏହାକୁ ଭଲ ନିଦ ହେବା ଲାଗି ଡାକନ କରାଯାଇଛି । ଏହାକୁ ଜାଗୁଡ଼ିକି ଧରି ଶୋଇବାକୁ ହୁଏ ।

ଶୋଇବାବେଳେ ଏଥରୁ ପ୍ରକୃତିର ଏକ ସୁନ୍ଦର ସୁଦିନ ସାଇଷ ବାହାରିଥାଏ । ତା' ସହ ଏଥରୁ ଶ୍ଵାସକ୍ରିୟା ହେବା ପରି ଶବ୍ଦ କି ଆସେ । ପଳକରେ ଲାଗିବ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଆପଣ ଧରିବି ଶୋଇଛନ୍ତି । ଆଉ ଭଲ ନିଦ ହେବ ।

କଥା ଚାର

ଶୀମାନ୍ ସର୍ବଗିଳା

ତଳତନ ବାବୁ ପଡ଼ୀ ଚପଳାଙ୍କୁ କାନେ କାନେ କହିଥିଲେ -ସରୁ ବାସେନା ଅରୁଆ ଚାଉଳରେ ଅନଶାଏ କରିବ । ମୁଣ୍ଡପିଲା ଶହେଗ୍ରାମ ହିସାବରେ ହରଦ୍ଵ ଡଳିରେ ଆଙ୍କୁ ଦେଶୀଆଙ୍କୁ କାଙ୍କଡ଼, ପୋଟଳ, କଞ୍ଚକଦଳୀ ଛଡ଼ା ଅନ୍ୟ ପାଣିଟିଆ ପରିବା ନ ପକେଇ ନହିଁଆ କୋରିକି, ଅଦା ଛେତିକି ଦେଇ ବଢ଼ି, ନାହିଁ ମିଶ୍ରଶରେ ବଢ଼ିଆମାରେ ବଢ଼ିଆ ତାଳମାଶାଏ ଗୁଆଯିଅ ଛୁଟିଦେଇ କରିବ । ତା'ସାଙ୍ଗକୁ ବଡ଼ ବଡ଼ ବାଇଶଶ କକା କକା କାଟି ବେସନା ଗୋଲେଇ ଛାଣିବ । ମନ୍ଦିରରେ ଭୋଗ ଲାଗିଲା ଭଳିଆ ଝଡ଼ା ବେସରଣାଏ କରିବ । ପାଟିକି ସୁଆଦ ଲାଗିଲାଭଳି ଖଟା ମିଠା ଖରୁରି -ଚମାଗୋ ଖଟେଇ.. ଉତ୍ୟାଦି ସାଥରେ ପାମ୍ପତ, ସାଲାଦ ରାଷ୍ଟିକି ରଖିବ । ମୁଁ ଶାନ୍ତି ଅଧିସରୁ ମଧ୍ୟାହ୍ନରେ ଫେରିଲେ ମୂଁଆ ଅତିଥି ମନସା ସହ ମିଶିକି ଖାଇବା କାରଣ ସକାଳୁ ଆସିଥିବା ଅତିଥି ତୁଳା ବୁଢ଼ାରେ ଚର୍କା ହୋଇଛନ୍ତି ତ ! ଭଲଲାଗୁନି । ପଡ଼ୀ ଲମ୍ବା ହିଁ ଗାଏ ମାରିବାରୁ ଚଇତନ ବାବୁ ଚାଲିଗଲେ ।

ବାବୁ ମଧ୍ୟାହ୍ନରେ ଆସି ଯାହା ଦେଖିଲେ, ରାଗରେ ଗରଗର ଗୁଡ଼ାଏ ହେଲେ । ସବୁ ପାଣିଟିଆ ପରିବା.. ଲାଭ, ଭଣ୍ଡା,

ପାଣିକଷାରୁ, ବାଜଗଣ ପକେଇ ଡଙ୍କ ସର ସର ତୁମ୍ହା ! ବଗଡ଼ା ଭାତ !
ଚଇତନ ବାବୁଙ୍କୁ ପଦ୍ମି ଚପଳା ଘର ଭିତରକୁ ଭିଡ଼ିନେଇ ତୁମ୍ହୁ କରେଇ
କହିଲେ.. ଯାହା ମୁଁ କରିଛି, ଆଜା କରିଛି, ଭଲ କରିଛି । ବୁଝିଲେ ! ହଲହେ,
ଆମେ ଯଦି ଅଧିକୁଳୁ ଭଲ ସୁଆଦିଆ ଭାଲମା, ନୀ ତିଆଣଛ ଭଜା ଖୁଶାଇବା,
ତେବେ ସିଏ କ’ଣ ଆଉ ଏ ଘର ଛାଡ଼ି ଯିବେ ? ଏମିତି ଅଳଣା, ପାଣିଆ,
ଦରବିଷ୍ଣୁଖାନାଖାଇଲେ ବଳେ ଦିନ ଦିଗା’ରେ ଆପଣା ବାଟରେ ପଳେଇବୋ

ବିଚରା ବାବୁ, ଚପଳା କଥାରେ କହିଛେଇ ଅତିଥିଙ୍କ ରଞ୍ଜାକଥା
ଭାବୁଥିଲେ—ଆହାରେ... କି ସୁଗ ହେଲାରେ! ପିଲାବେଳ କଥା ମନେପାଦୁଳି
— କେହି ଅତିଥ ବନ୍ଧୁ ଘରକୁ ଆସିଲେ, କେମିତି ତାଙ୍କୁ ବାଧକରି ଦି' ଦିନ
ଜାଗାରେ ଆଠ ଆଠ ଦିନ ରଖାଉଥିଲୁ । ବାପା-ବୋଉ ବନ୍ଧୁଙ୍କ ଚପଳ,
ଲୁଗା ଲୁଗେଇ ଅଧିକ ଦିନ ରହିବାକୁ ବାଧକରି ଅଟକାଉଥିଲେ । ତାଙ୍କ
ରଞ୍ଜ, ସେବାକରି ଖୁସି ହେଉଥିଲେ । ଆମକୁ ବୁଝାଉଥିଲେ — ଅତିଥ
ହେଉଛନ୍ତି ନାଗାଯଣ । ଅଥାତ ଏବେର ଅତିଥିଙ୍କ ଆଗମନ ବୁଝାର
କାରଣ ! ଆରେ ସିଏ ଖାଲିହାତରେ ଆପିନାହାନ୍ତି ନା । ସକାଳୁ ଗୋଟେ
ପାଞ୍ଚ-ଛ' କିଂଳିଆ ବଡ଼ିତୋଳା ପାକଳ କଖାରୁ ଧରି ଆସିଛନ୍ତି ।
ଆସୁଥାସୁ ଯେଇ କଖାରୁ ମିହିମା ସମ୍ପର୍କରେ ଗୁଡ଼ାଏ କହି ତିନି ତିନିଅଥ ମୋ
ହାତକୁ ବଢ଼େଇ ରଖୁଥାନ୍ତି । ତାଙ୍କ ପରି ଅତିଥଙ୍କୁ ପୁଣି ପାଣିଟିଆ ଭୁଣାରେ
ରଞ୍ଜ ? ହୁଏ, ଅଧିକ ଯୁକ୍ତିତର୍କ ଚପଳାଙ୍କ ସହ ନ କରି ବୁଧ ରହିଲେ ।

ଅତିଥି - ଅନ୍ଯୁଷ ମହାବାଜ୍ର ବୃଦ୍ଧାବସ୍ତ୍ର । ସଂସାରରେ ତାଙ୍କର ପିଲା-ମାଳିପ ବୋଲି କେହିମାହିଁ । କୋଉ ଛୋଟ ମୋଟ କଞ୍ଚାମାନୀରେ ଚାକିରି କରି ଯାହା ଅରବୁଥିଲେ, ତା 'ତୁ ବେଶି ଖରଇ କରୁଥିଲେ... ଭୋକି-ଭାତ, ସାଙ୍ଗ-ସୁଖ, ବୁଲାକୁଣ୍ଡ, ମନ୍ତର ମଜଳିତରେ । ଅସିଥିଆ ଜୀବନ ଅଭ୍ୟାସ ଦୋଷରୁ ଅଭାବ ପଡ଼ୁଥିବାରୁ ବହୁ ପରିଚିତ ଲୋକଙ୍କଠାରୁ ଗୁଡ଼ାଏ ଧାର କରଇ କରି, ଆଉ ଶୁଣିବାର ସୁଯୋଗ ନ ଥିବାରୁ କୋଉଠି ଯାଇ ଆମ୍ବଗୋପନ ଦିଅ ।

ଶ୍ରୀମଣାର ଶୋଷ

ଦେବଜାନୀ ରାୟ, ପ୍ରକାଶକ-ଏଥେନା ବୁଲ୍ବ, ଭୁବନେଶ୍ୱର-୨
ମୂଲ୍ୟ-୨୦୦ଟଙ୍କା

‘ଶ୍ରୀମଣାର ଶୋଷ’ ଦେବଜାନା ରାଘ୍ଵଙ୍କ କବିତା ପୁସ୍ତକ । ଏଥୁରେ ଠାରି କବିତା ଗ୍ଲାନି ପାଇଛି । କବାଙ୍କ ବିଷାଦ ବିଭୂତିରେ ଶ୍ରୀମଣ ବିହୁଳ ହୋଇଛି । ଯେତେବେଳେ ବିଷାଦିତ ହୋଇଛି, ସେତେବେଳେ ନିମାଗ୍ନ ହୋଇଛି ସଞ୍ଚାରେ ଓ ସୃଜନାତ୍ମକ ପରିପ୍ରକାଶରେ । ଲେଖକାଙ୍କ ଚାରିପଟରେ ଘୁରୁଥିବା ଘଣଣାକୁ ନେଇ ରୁହିଛିଛି ହାର । ଯାହା ବିଭୂତିରେ ଛାତି ଉଚିତରେ ଥାକ ଥାକ ଶୁଣ୍ୟତା, ସେ ଶୁଣ୍ୟତାକୁ ଘେରି ରହିଥାଏ ବିଷାଦ ଓ ଏକାକୀର୍ବ ବଳୟ । ବିଷାଦ ହିଁ ଅନୁଭବର ମଞ୍ଜ । ଅର୍କାବନକୁ ଅନୁଭବ ସମ୍ପନ୍ନ କରିବା ପାଇଁ ସ୍ରୁତିଏ ବିଷାଦକୁ ସାହସର ସହିତ ଆମନ୍ଦଶ କରି ବେଦନା ବିଧିତ ଜୀବନଟିଏ ଜୀଳାଂଧା ଅନାସକ୍ତ ଭାବରେ । ସେଥୁରୁ ଝରିଆସେ ଆବେଗଦୃଷ୍ଟ ସଜନଶାଳାତାର କବିତା । ଲେଖକା ଖୁବ୍ ସୁନ୍ଦର ଭାବେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ପାଠକୁ ଭେଟି ଦେଇଛନ୍ତି ।

ଅତିଥ୍ୟ ନାରାୟଣ..

ଅନ୍ତରେ ସଂଘାନ କରିବେ ଭାବୁ ଭାବୁ—ଏଇ ଲେଖାଯୋଖା ସହରା ସରକାରୀ ଚାକିରିଆ ପୁତ୍ରା କଥା ମନେପଡ଼ିବାରୁ ଧାଳୁଅଧିକତି, ସବୁଦିନ ରହିଯିବାର ଯୋଜନା ସେ କରିଛନ୍ତି, -- ଏ କଥା ବା ଏଇ ଦଃତି ଜାଣନ୍ତେ କେମିତି ? ତେଣୁ ଅସୁଅଧିଆ ପାଞ୍ଚିରିଆ ଖାଦ୍ୟ ପରଶା ଓ ଅବହେଳିତ ଅତିରିକ୍ତ ସର୍ବେ ଫେରିବା ନା' ନ ଧରି ଆଠିନା ଉପରେ ରହିଲେଣି । ସେ ଠିକ୍ ଧର୍ମମାସ କାର୍ତ୍ତିକ ଯୋମବାର ଦେଖୁ ଆସିଥିଲେ । ମନେ ମନେ ଭାବିଥିଲେ—ଏଇଠି ଏଇ ଲେଖାଯୋଖା ପୁତ୍ରା ଘରେ ଦୀପାବଳି ପାଲି ତାଙ୍କ କାର୍ତ୍ତିଆ କାଠିରେ ବ୍ରଦ୍ଧବୁଝାଙ୍କୁ ଢାକି କାମ ସାରିଦେବେ । ମାତ୍ର ଏତେଦିନ ରହିବା ଦେଖୁ ରୁପଗାୟ ଥିବା ଚପଳାଙ୍କ କ୍ରୋଧ—ଅଶ୍ରୁକାଳେ ହୃଦୟର ଚାପିହୋଇ ନ ରହି ଗଲା ରାତିରେ ପଦାଙ୍କ ବାହାଗିଲା । ଶୋଇବା ପର ବୁଆର ଆଜ୍ଞାକରି କିଳିଦେଇ, ପତି ପରମେଷ୍ଟରଙ୍କୁ ବହେ ଗାଳିଦେଇ ପଚାରିଲେ... ହଇ ହୋ ! ତମର ଏ ବୁଡ଼ା ଅତିଥି ଯିବେ କେବେ ? ମୋର ବେଳକୁ ବେଳ ଭାରି ଅସୁରିଧା ହେଲାଣି । ମୋ ସ୍ବାଧୀନତା ହଜିଗଲାଣି । ବୁଲାବୁଲି... ପରା

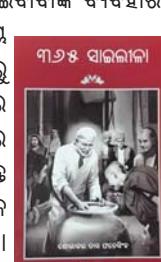
ନିଳିଲି । ଏକୁଠିଆ ତାଙ୍କୁ ଘରେ ଛାଡ଼ି, ବାହାରକୁ କୁଆଡ଼େ ଯାଇପାରୁନି । ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଆମର ଅୟଥା ଖର୍ଚ୍ଚ ବଜୁଣ୍ଣି । ଦି ଦିନ ତଳେ ମୋ ମାନୀ - ଢାଣୀ ଆସିବାକୁ ଫୋର କରିଥିଲେ । ଏଇ ମନସା ପାଇଁ ତାଙ୍କୁ ଆସିବାକୁ ସିଧା ମନା କରିଦେଲି । ମନସାଙ୍କ ହାବତାବ ମତେ ମୋଟ ଭଲିଗାରୁନି । ତିନି ଓଳି ଗିଲି, ପେଚେ କୁମାରକ ଅଜ୍ଞାନ୍ତିର୍ବାଦୀ ଦୋଷରୁ ଦିନସାରା ମୁଁ ଟା – ଛୁ ଭାଙ୍ଗି, ଚଢ଼ିବଢ଼ି ମାରିଲା ଭଲିଆ କେତେ ପ୍ରକାରିଆ ଶବ୍ଦ – ଗନ୍ଧରେ ତଳବାସୁ ବିଶ୍ଵାରଣ, ଏମିତି ଭଙ୍ଗରେ କରୁଣ୍ଟି ଯେ, ମୋ ଗର୍ଭଧାରଣ କାଳରେ ଭାତୀର୍ଥରୀ ଅଜ ରୁ ଆହୁରି ମାରାମ୍ଭକ ବାନ୍ତି ହେଲାଣି । ତା' ଛାଡ଼ା ସାରାଦିନ ଖରରେ ଶୋଇ ଟିଭି ଚଳେଇ ନିଜ ପଥସର ଗାନେଲ ଖାଲି ଦେଖୁଥିବାରୁ ମୁଁ ଚିକେ ବି କୋଉ ସିରିଯୁଲ ଦେଖୁପାରୁନି । ଦିନରେ ହାଇ ସାରଣ୍ତକୁ ନିଦରେ ଘଟୁଗଢ଼ି ମାରିଲା ଭଲିଆ ପୁଣ୍ୟ ଶବ୍ଦରେ ମୋ ସୁଧନିଦ୍ରାରେ ବ୍ୟାପାତ ହେଉଥାରୁ ଚିଶିଶୁରଣ୍ଣ ମୁଣ୍ଡିଫିଶାକୁ ଆହୁରି ବଡ଼େଇଦେଉଛି ତାଙ୍କ ତୁର୍ଗନ ବାସୁ ବିଶ୍ଵାରଣ । ସାରାଦିନ ବାନ୍ତକରି ଶାନ୍ତିରେ ଚିକେ ଖାଇପାରୁନି କି ଶୋଇପାରୁନି । ତେଣୁ ଭଲରେ ଭଲରେ କହିଦେଉଛି – ତମେ ସେ ବୁଝା ଅନ୍ତିମ ନାରୀଯଶଙ୍କେ ଯୋଉଠି ରଖୁଛ ରଖି କି ତମେ ତାଙ୍କ ପାଖରେ ଯାଇ ଶୁଅ – – ମୋର ମନା ନାହିଁ । ହେଲେ କାଳି ସକାଳୁ ମତେ ମୋ ବାପରକୁ ଯିବାର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିଦିଅ । ନାହିଁ ତ ଅନ୍ତିର୍କ୍ଷୁ ଘରୁ ଡକ୍ଟରବାର ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ କର । ନିଳାଲେ ମୋ ଅସଳ ରୂପ ଦେଖୁବ !

ପ୍ରାଚୀକ ସମୀକ୍ଷା

ନେଟ୍ ସାଇଟୀଙ୍

ସଂକଳକ-ଶୋଭାକର ଦାସ ପାତେସିଂହ, ପ୍ରକାଶକ - ଶିଶୁ କଲମ,
ବି/୯ ସହୀଦନଗର, ଭୁବନେଶ୍ୱର-୩, ମୂଲ୍ୟ-୩୦୦ଟଙ୍କା।

‘ନୀତି ସାଇଲାକା’ରେ ୪ଟି ଅଥୟ ରହିଛି। ପୁସ୍ତକରେ ଶିଳ୍ପିତିଥାରେ ଆଦିଗାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ସାଇ ଭକ୍ତ ତଥା ସାଇ ପ୍ରେମାଙ୍କୁ ବାବାଙ୍କ ପ୍ରଥେକ ସମ୍ପର୍କରେ ଆସିଥିବା ବିଜିନ୍ ଭକ୍ତମାନଙ୍କର ନିଜସ୍ଵ ଅନୁଭୂତି ସମ୍ପର୍କରେ ଅବଗତ କଗାଇବା ପୁସ୍ତକର ମୁଖ୍ୟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ । ସାଇଗାବାଙ୍କ ବ୍ୟବହାର, ଆଚରଣ, ଉଜ୍ଜାଳାରଣ ଓ ବିଜିନ୍ ଧର୍ମ ମଧ୍ୟରେ ସମବ୍ୟାପ୍ତ ଓ ସଂହତି ପ୍ଲାପନର ପ୍ରତ୍ୟେକିତା ପାଠକ ପୁସ୍ତକରୁ ଅବଗତ ହୋଇ ପାରିବେ । ପୁସ୍ତକର ଶେଷାଂଶୁରେ ସେହି ସମାଧର କେତେକ ମହାମାଙ୍କ ବିଷୟରେ କିଛି କିଛି ଜ୍ଞାତବ୍ୟ ଥଥ୍ୟ ପାଠକଙ୍କ ଅବଗତ ନିମନ୍ତେ ଦିଆଯାଇଛି । ପୁସ୍ତକରେ ବାବାଙ୍କ ଉପରେ ଅନେକ ଥଥ୍ୟ ଦିଆଯାଇଛି । ଯାହା ପାଠକଙ୍କୁ ବାବାଙ୍କ ମହିମା ସମ୍ପର୍କରେ ଅନେକ ଅନୁଭବ ନବାବ୍ସର ।

ବିଂହାସନ

ଲେଖକ- ଉତ୍କୁର ଅକ୍ଷୟ କୁମାର ମହାନ୍

ପ୍ରକାଶକ- କିତ୍ତାବ ଭବନ, ଆଇ.ଆର.ସି.ଭିଲେଜ

ପ୍ଲଟ୍ ୧, ଭୁବନେଶ୍ୱର-୧୫, ମୂଲ୍ୟ-୪୫୦୮୯୮

‘ବିଂହାସନ’ ଅକ୍ଷୟ ଚନ୍ଦ୍ରାର ମହାନ୍ତିକ ଉପନ୍ୟାସ। ଏଥରେ ୫୪ ଟି ପରିଚ୍ଛଦ ରହିଛି। ମହାଭାଗର ବିଭିନ୍ନ ଗୁରୁଦ୍ୱପୁର୍ଣ୍ଣ ଭୂମିକାରେ ଅବତାରୀଶ୍ଵର ହୋଇଥିବା ଚରିତ୍ରମୁକ୍ତିକର କର୍ତ୍ତର୍ଯ୍ୟ ଆବିରେ ଥୁବା ପୌରାଣିକ ତଥ୍ୟ ଏହିତ ସାମାଜିକ ରାତି ମାତି ଓ ନୈତିକ ମୂଲ୍ୟବୋଧ ଆଦିକୁ ପୁସ୍ତକରେ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦିଆଯାଇଛି। ଆମ ବହିମା ଦେଖାଉଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଯଥା ସମ୍ବନ୍ଧ ଠିକ୍ ବାଚକୁ ଆଣିବାରେ ଏଥରେ ଅନେକ ମାର୍ଦନଶର୍ମନ ଦିଆଯାଇଛି। ପୁସ୍ତକଟି ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ଲାଲା ବା ତାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ବିଭିନ୍ନ ଉପଦେଶ ଯାହା ମନୁଷ୍ୟକୁ ଦେନାନିନ ଜୀବନରେ ଦିଗ୍ଦର୍ଶନ ଦେବାରେ ସହାୟକ ହେବ। ପୌରାଣିକ ଚରିତ୍ର ଓ କଥାବୟୁ ସୁଦର ଭାବେ ଉପଯାପନା କରାଯାଇଛି।

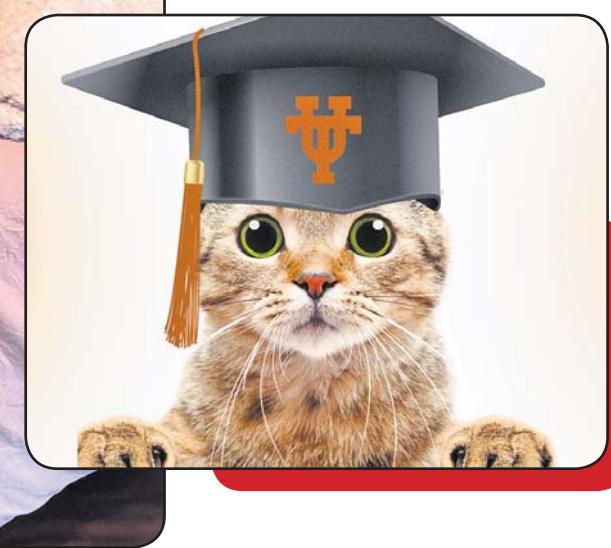

ଛୋଟ ବାବୁ ଭିତରେ ତିନିଜଣ

ଏମିତି କିଛି ମଣିଷ ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ କି ନିଜ ଶରୀରକୁ ଏଭଳିତାବେ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିପାରିଛନ୍ତି ଯେ, ସେମାନେ ସାଧାରଣ ମଣିଷଠାରୁ ବେଶ ତିନି ଲାଗନ୍ତି। ଆଉ ବେଳେବେଳେ ତ ସେମାନେ ଏଇ ପୃଥିବୀର ନୁହୁନ୍ତି ଭଳି ମନେ ହୁଅନ୍ତି। ଏଇ ଯେମିତି ନ୍ୟୂଜିଲାଣ୍ଡର ଝାଇ ପ୍ରୋବର୍ଗ, ନେଲେ ସିଜେନ୍ ଓ ଜୋଲା ସିଜେନ୍। ଏଇ ତିନିଜଣ ନିଜ ଶରୀରକୁ ଏଭଳି ଫେର୍ବିବଳ୍ କରିଦେଇଛନ୍ତି ଯେ, ଏମାନେ ନିଜ ଶରୀରକୁ ମୋଡ଼ି ମାତ୍ର ରୋଟ ବାବୁ ଭିତରେ ରଖିପାରନ୍ତି। ସେପୁଣି ବାବୁ ଭିତରେ ଜଣେ ନୁହେଁ ବରଂ ଏକାଥରେ ତିନିଜଣ ରହିପାରନ୍ତି। ବିଶ୍ୱାସ ନ ହେଲେ ବି ଏହା ସତ । ୨୭.୦୪ x ୮୮.୪୮ x ୫୫.୮୮ ସେ.ମି.ର ଏକ ବାବୁ ଭିତରେ ଏହି ତିନିଜଣ ଗମନିଚି ୧୩.୪୭ ସେକେଣ୍ଟ ରହି ଗମିଜ୍ ଡ୍ରାଇଵ ରେକର୍ଡରେ ପ୍ଲାନ ପାଇଛନ୍ତି ।

ବ୍ୟା
ଜ୍
ପେ
ଜ୍

ଗ୍ରାଜୁସ୍ଟ୍ ବିଳେଇ

ଜୀଶନ୍ତି କି ଆଜିକାଲି ମଣିଷଙ୍କ ସହ ପ୍ରାଣୀମାନେ ବି ପାଠ ପଢ଼ିଲେଣି । ସୁକି ମାନାକ ଏକ ବିଳେଇ ତ କେବ୍ରାସ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟରୁ ଗ୍ରାଜୁସ୍ଟ୍ ହୋଇଛି । ବିଶ୍ୱାସ ହେଉନି କି ? ତେବେ ଜଥାଟି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସତ । କଥା କ'ଣ କି ସୁକିର ମାଲିକାଣୀ ପ୍ରାବ୍ଲେଞ୍ଚ ବୁଗଟିଯର ୨୦୨୨ ର ହିଙ୍ଗା କାସଗୁଡ଼ିକ ଅନ୍ତର୍ଜାଲନରେ କରୁଥିଲେ । ଆଉ ଏହିଥାରୁ କ୍ଲାସ କରିବାବେଳେ ତାଙ୍କ ପୋଷା ବିଳେଇ ସୁକି ସବୁବେଳେ ପାଖରେ ରହୁଥିଲା । ଏମିତି କୌଣସି କ୍ଲାସ ନ ଥିଲା ଯେଉଁଥିରେ ସୁକି ଉପର୍ଦ୍ଵିତେ ନ ଥିଲା । ଆଉ ସବୁ କ୍ଲାସକୁ

ସେ ମନଧାନ ଦେଇ ଶୁଣୁଥିଲା । ତେଣୁ ପ୍ରାବ୍ଲେଞ୍ଚା ଯେବେ ଗ୍ରାଜୁସ୍ଟ୍ କମ୍ପ୍ୟୁଟର କଲେ ଓ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟରେ ଗ୍ରାଜୁସ୍ଟ୍ ସେଲିବ୍ରେସନ୍ ହେଲା ସେତେବେଳେ ସେ ସୁକିକୁ ବି ସାଙ୍ଗରେ ନେଇକି ଯାଇଥିଲେ । ତା'ସହ ତା'ପାଇଁ ଗ୍ରାଜୁସ୍ଟ୍ ଗେପି ଓ ଗାଉନ ନେଇଥିଲେ, ଯାହାକୁ କି ବିଶ୍ୱ ବିଦ୍ୟାଳୟ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ସୁକିକୁ ପିଲାଇ ଦେଇଥିଲେ । ଆଉ ସୁକି ସହ ଅନେକ ଫଟୋ ସୁର କରିଥିଲେ । ପରେ ସେ ଯେବେ ଏହି ଫଟୋରୁତ୍ତିକୁ ସୋସିଆଳ ମିଡ଼ିଆରେ ଶୋଯାର କଲେ ସମସ୍ତେ ବହୁତ ପସନ୍ଦ କରିଥିଲେ ।

ପ୍ଲାଷ୍ଟିକ ଖାଉଥିବା ରୋବୋ ପିଣ୍ଡ

ପ୍ଲାଷ୍ଟିକ ଆବର୍ଜନା ଦିନକୁ ଦିନ ସମସ୍ୟା ବଢ଼ାଇବାରେ ଲାଗିଛି । ଶୁଳ୍କଭାଗ ସହ ଜଳଭାଗକୁ ବି ଏହା ଦୁଷ୍ଟିକ କରୁଛି । ଏହି ସମସ୍ୟାକୁ ନଜରରେ ରଖୁ ଏଲିଏନର ମାକିନଟେସ୍ ନାମକ ଜଣେ ଛାତ୍ର ତିଆରି କରିଛନ୍ତି ଥ୍ୟୀଟି ପ୍ରିସ୍ କରାଯାଇପାରୁଥିବା ଏକ ରୋବୋ ପିଣ୍ଡ । ଏହି ରୋବୋ ପିଣ୍ଡ ବିଶେଷ ହେଉଛି ଯେ, ଏହା ପାଣିରେ ରାଷ୍ଟର ସହ ପାଣିରେ ଥିବା ମାଲକ୍ରୋ ପ୍ଲାଷ୍ଟିକ ନିଜର ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ଗାଲିଟି ସାହାଯ୍ୟରେ ଚାଲିନ୍ତିଏ । ଆଉ ପାଣିକୁ ବିଶୁଦ୍ଧ କରେ । ତେଣୁ ଏହାକୁ ପ୍ଲାଷ୍ଟିକ ଖାଉଥିବା ମାଛ ବି କୁହାଯାଏ । ଏହା ମାଛ ଜଳରେ ପ୍ଲାଷ୍ଟିକ ପ୍ରବୁଷଣକୁ ରୋକିବାରେ ବିଶେଷ ସହାୟକ ହୋଇପାରେ । ତେଣୁ ଏହାର ଡିଜାଇନକୁ ଓପନ ପୋର୍ଟ କରାଯାଇଛି । ଯଥାରା ଯେବେହି ଏହାକୁ ମାରାଣରେ ତାଉନଳୋଡ଼ କରି ନିଜର ଏକ ଥ୍ୟୀଟି ମାଛ କରିପାରିବେ । ଆଉ ପରିବେଶକୁ ପ୍ଲାଷ୍ଟିକ ପ୍ରବୁଷଣରୁ ମୁହଁ କରିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିପାରିବେ ।

